

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์
ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้าง
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

โดย

ดร. จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๐
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๐-๒๕๖๑

บทคัดย่อ

เรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ำนุชย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

ผู้วิจัย ดร. จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐

วิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ำนุชย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการคือ ๑. เพื่อศึกษาปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้ำนุชย์ของเด็กที่มาจากสื่อสังคมออนไลน์ ๒. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก และ ๓. เพื่อเสนอมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก และแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ที่เน้นการวิจัยด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญและทำงานในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก จำนวน ๖ ท่าน และมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ซึ่งรวบรวมโดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ภาษาไทย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒๒ คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ หรือการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenient Sampling) ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทยมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และรูปแบบของการกระทำผิดนั้น มักมีความเกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ เช่น มีการเผยแพร่คลิปอนาจารเด็กผ่านทางเว็บไซต์ หรือมีการล่อลวงเด็กโดยใช้ไลน์หรือเฟสบุ๊ก เพื่อล่วงละเมิดทางเพศเด็กในโอกาสต่อมา สำหรับประชาชนทั่วไปรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้ำนุชย์ของเด็กที่มาจากสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์และเพื่อนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด รองลงมา คือสื่อโทรทัศน์ ส่วนการแก้ปัญหานั้นประกอบไปด้วย ๔ ส่วนด้วยกันคือ การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การดูแลประสานกันของภาคประชาสังคม ภาครัฐต้องตั้งหน่วยงานเฉพาะที่ดูแลในเรื่องนี้ ร่วมกับการให้ความรู้และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในทุกระดับ เพื่อให้การแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็กและการค้ำนุชย์อันเกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก สมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง

ABSTRACT

Title The Impact of Child Molestation and Human Trafficking as a Result of Child Pornography to Thai Economic and Social Security
Field Social - Psychology
Name Dr. Jintanant Chaya Subhamitr **Course** NDC **Class** 60

The Impact of Child Molestation and Human Trafficking as a Result of Child Pornography to Thai Economic and Social Security is a research conducted with 3 objectives. Firstly, it aims to study child molestation and human trafficking as a result of child pornography in Thai social media including information about child molestation and human trafficking received from social media. Secondly, it focuses on solutions to child molestation and human trafficking problem. Lastly, it intends to propose resolutions and measures to suppress child molestation and child pornography. This research employs a qualitative research method composed of a documentary research and an in-depth interview from 6 professionals in the fields of Child molestation and Human Trafficking. Using a convenient sampling, quantitative Data was also gathered from a sample group of 422 online participants. Results show that child molestation and child pornography in Thai social media is on the rise. In addition, forms of crime are often related to social media such as distributing child pornography via a website or deceiving victims via Line or Facebook. The sample group usually receives news about child molestation and human trafficking as a result of child pornography from social media and social media friends (more than 6 times in the last 3 months). And, the second source of news comes from TV broadcasting. Synthesizing from 3 data sources, measures to reduce child molestation and human trafficking as a result of child pornography model is developed. The model consists of 4 elements, law regulations, civil society, official unit, and communications. These elements must work together using various communication methods giving information and knowledge to increase work efficiency in order to demolish the root cause of this problem.

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนหลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โดยผู้วิจัยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นผลสำเร็จ และมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมทั้งผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจขึ้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (TICAC) และมุ่งหวังให้การวิจัยนี้สามารถวัดผลถึงการรับรู้กฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กของสาธารณชน ปัญหาและอุปสรรค อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กได้อย่างเป็นรูปธรรม การมีมาตรการด้านกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังในเรื่องนี้ ส่งผลให้การจัดอันดับในรายงานการค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกา หรือ Trafficking In Persons Report อยู่ในระดับที่ดีขึ้น โดยสหรัฐอเมริกาได้กล่าวชื่นชม กฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกิจนี้บ่งบอกว่ารัฐบาลไทยมีความจริงจังและพยายามอย่างจริงจังในการแก้ปัญหา และจากการที่รัฐบาลไทยได้ดำเนินนโยบายและมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกเด็กอย่างจริงจัง ทำให้ในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ ประเทศไทยถูกปรับอันดับขึ้นมาสู่ ระดับ TIER ๒ มีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น และมีความน่าเชื่อถือในประชาคมโลกอันจะมีผลโดยตรงกับการส่งออกและเศรษฐกิจของชาติ

ข้อบกพร่องและความผิดพลาดใด ๆ อันเกิดจากการทำงานวิจัยที่มีเวลาอันจำกัด ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออภัยไว้แก้ไข และปรับปรุงการวิจัยในอนาคตต่อไป

(จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)
นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๐
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
กรอบแนวคิดของการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๔
วิธีดำเนินการวิจัย	๖
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	๖
คำจำกัดความ	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๗
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๐	๑๐
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖	๑๑
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐	๑๒
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)	๑๒
พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ.๒๕๕๘	๑๓
สื่อลามกอนาจารเด็ก	๑๔
ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก	๑๕
รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ของสหรัฐอเมริกา	๑๖
สถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทย ที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก	๑๘
ความร่วมมือในระดับภูมิภาค	๑๙
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๐
สรุป	๒๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓ สถานการณ์ของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก	
ที่ส่งผลกระทบต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	๒๒
วิธีการวิจัย	๒๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๓
ตั้งแปร และการวัดตัวแปร	๒๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๔
การทดสอบเครื่องมือ	๒๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๕
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕
สรุป	๒๕
บทที่ ๔ มาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก	
เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	๒๗
ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๗
สรุป	๔๕
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๔๖
สรุป	๔๖
ข้อเสนอแนะ	๕๑
บรรณานุกรม	๕๒
ภาคผนวก	๕๖
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	๕๗
ประวัติย่อผู้วิจัย	๕๙

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๔ - ๑	ข่าวการล่องละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อลามกอนาจารเด็ก และ พรบ. สื่อลามกอนาจารเด็ก	๒๙
๔ - ๒	สถิตินักเรียนถูกล่องละเมิดทางเพศ	๓๘
๔ - ๓	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ	๔๑
๔ - ๔	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารเกี่ยวกับ พรบ.สื่อลามกอนาจารเด็ก จากสื่อประเภทต่าง ๆ	๔๒
๔ - ๕	ความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการล่องละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก	๔๔

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๑ - ๑	กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๓
๑ - ๒	กรอบแนวคิดการวิจัย	๔
๒ - ๑	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี	๘
๔ - ๑	สถิติผู้ต้องหาที่ TICAC จับได้แยกตามสัญชาติ	๓๗
๔ - ๒	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนระดับต่าง ๆ	๔๓
๕ - ๑	ต้นแบบมาตรการลดการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก ๔๗	

บทที่ ๑

บทนำ

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เกิดขึ้นจากความเป็นมาและสภาพของปัญหา ดังจะบรรยายต่อไปในบทนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของประเทศด้อยพัฒนาและประเทศกำลังพัฒนา บางประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ ประชากรส่วนใหญ่ประสบปัญหาความยากจน ในสังคมมีการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน ประชาชนมีการศึกษาต่ำ (นิรมล สุธรรมกิจ, ๒๕๔๗) ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันที่อยู่ในสภาวะกำลังฟื้นตัว แต่ยังคงมีความกังวลอยู่กับความไม่แน่นอนบนประเด็นทางการเมืองในต่างประเทศ ความเสี่ยงทางการเมือง (political risk) ความเสี่ยงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Risk) หรือความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเทศไทย หลังจากประสบปัญหาวิกฤติการณ์เศรษฐกิจถึง ๒ ครั้ง โดยยืมเงินกู้จากกองทุนเงินสำรองระหว่างประเทศ (IMF) ในปี ๒๕๑๘ และวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้งในปี ๒๕๓๖ (สุทธิพงษ์ ปรัชญพฤทธิ, ๒๕๕๖) ประกอบกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่ความเจริญทางวัตถุเพิ่มขึ้น การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การเสด็จวัตถุนิยม สื่อสังคมออนไลน์ การทางไกลขัดเกลาทางอารมณ์และจิตใจ กอปรกับสังคมในยุคนี้เป็นสังคมเชิงเดี่ยว ทำให้คนในสังคมไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือขาดการปฏิสัมพันธ์กันอย่างในอดีต และสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีการแข่งขันสูง ทำให้การอบรมปลูกฝังเด็กและเยาวชนย่อหย่อนลง (สมพงษ์ จิตระดับ และ อัญญาณี บุญชื้อ, ๒๕๕๑ : ๑๗) รายงานว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมาก ซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง มีปัญหาเสพยาเสพติด ฟังเพลง มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม ติดเกม สื่อลามกอนาจารชาดวินัย ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่รู้จักหน้าที่พลเมืองของชาติ และเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

ด้วยเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างมาก ทำให้ทางการเดินทางระหว่างเมืองและระหว่างประเทศทำได้โดยสะดวก ใช้เวลาในการเดินทางน้อย อีกทั้งประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิประเทศที่สวยงาม คนไทยมีศิลปวัฒนธรรมที่สูงค่า มีความปลอดภัยสูง และที่สำคัญมีค่าครองชีพที่ถูกกว่าการท่องเที่ยวในยุโรปและอเมริกา (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, ๒๕๔๒; ชลารินทร์ สมพงษ์, ๒๕๕๓; แสงเดือน รติธรรม, ๒๕๕๕) แต่ในจำนวนนี้ มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่มี “การท่องเที่ยวแบบมุ่งมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก” (เอมี แมทธีวส์, ๒๕๕๗ : vi)

องค์กรการท่องเที่ยวของโลก (World Tourism Association) รายงานการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลกว่า ในทุก ๆ ปี จะมีการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ในการมีเพศสัมพันธ์ ๑๒๐ ล้านเที่ยว (Trips) และในจำนวนนี้พบว่าเป็นการเดินทางของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวตะวันตก (ยุโรป

และอเมริกาเหนือ) ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กถึง ๓๖๐,๐๐๐ เทียว ในขณะที่หนังสือรายวันของโปรตุเกส Diarió de Noticias รายงานว่า มีการเดินทางเพื่อมามีเพศสัมพันธ์กับเด็กในภูมิภาคเอเชีย ๑๒ ล้านคนต่อปี โดยกล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเด็กจะช่วยเติมเต็ม และสร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก กลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กส่วนใหญ่จะมาจากประเทศตะวันตก (ยุโรปและอเมริกาเหนือ) และญี่ปุ่น

การเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ต่อเด็กโดยเฉพาะนั้น (Child Sex Tour) มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์เฉพาะกลุ่มที่มีความต้องการทางเพศกับเด็ก โดยจะต้องสมัครสมาชิก ได้รับรหัสผ่านและชื่อเว็บไซต์ ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรืออาจจะทุก ๆ ๓ เดือน เพื่อให้การสืบสวนติดตามจับกุมทำได้ยาก นอกจากนี้ หากผู้เป็นสมาชิกรายใดมาใช้บริการแล้ว ถูกจับกุมตัวก็จะมีบริการช่วยเหลือ เสร็จจากกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กเพื่อจ่ายค่าสินไหมทดแทน และช่วยเหลือการประกันตัวเพื่อหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร อนึ่งการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้นำไปสู่การกระทำอนาจารเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์

ปัญหานี้มีผลกระทบอย่างมากต่อการสร้างความมั่นคงทางสังคม จากรายงานการวิจัยในปี ๒๐๐๙ ว่า เด็กและเยาวชนเพศชายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ มีแนวโน้มที่จะกระทำในลักษณะเดียวกันกับเด็กและเยาวชนในรุ่นต่อ ๆ ไปเมื่อมีโอกาส รวมถึงมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณีชาย ส่วนเด็กและเยาวชนเพศหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ มีแนวโน้มที่จะตั้งครภร์ก่อนวัยอันควร ฆ่าตัวตาย หรือมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณี เด็กหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในอัตรา ๑ ใน ๑๐ ซึ่งมากกว่าเด็กชาย ที่มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในอัตรา ๑ ใน ๒๕ ซึ่งอาจเนื่องมาจากเด็กหญิงมีสถิติในถูกล่วงละเมิดทางเพศมากกว่า ดังนั้นการที่เยาวชนของชาติที่กำลังจะเป็นกำลังในการพัฒนาชาติต่อไปโดนล่วงละเมิดทางเพศ และเข้าไปสู่วงจรสื่อลามกอนาจารเด็กอย่างไม่ได้ตั้งใจ หรือถูกนำไปสู่การค้ามนุษย์ จึงเป็นความสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่ใหญ่หลวง รัฐต้อง เสียงบประมาณจำนวนมากในการแก้ปัญหาและเยียวยาเด็กเหล่านี้ และปัญหานี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชาติอีกด้วย เนื่องจากปัญหานี้ได้ยึดโยงไปสู่การจัดอันดับการค้ามนุษย์ โดยในปี ๒๕๖๑ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาจัดอันดับการค้ามนุษย์ของไทยอยู่ใน tiers ๒ (สถานทูตสหรัฐ, ๒๕๖๑)

ดร.จินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้วิจัย ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลสมัยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้เสนอแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยให้คำนิยาม สื่อลามกอนาจารเด็ก การครอบครอง การส่งต่อ การมีไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ผลิต เผยแพร่ ให้เช่า สื่อลามกอนาจารเด็ก และการตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC) โดยประเด็นการแก้ไขกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กของรัฐบาลและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การจัดตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับการกล่าวถึงในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ตามลำดับ ส่งผลให้มีการเลื่อนลำดับการแก้ไข

ปัญหาการค้ามนุษย์จากระดับประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์รุนแรง (เทียร์ ๓) มาสู่ประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่ต้องจับตามอง (เทียร์ ๒ เฝ้าระวัง) และจากการแก้ปัญหาอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม ได้ปรับมาเป็นเทียร์ ๒ ในปี ๒๕๖๑

ปัญหาสื่อลามกอนาจารเด็กและการค้ามนุษย์ที่มีผลมาจากสื่อลามกอนาจารเด็ก มีความสำคัญมาก เนื่องจากการค้ามนุษย์และการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กส่งผลกระทบต่อ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของยุทธศาสตร์ชาติลำดับที่ ๔ คือ ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. กำหนดไว้ และวางกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ขึ้น เพื่อให้บรรลุความ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (แผนภาพที่ ๑ - ๑)

แผนภาพที่ ๑ - ๑ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)



โดยในช่วงปีที่ ๒ ของรัฐบาล ได้ดำเนินการตาม Road Map วางให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเป็นแกนของยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้าน (ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี, ๒๕๖๐ : ๖๓)

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจุบันปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก มิได้เกิดขึ้นจากสื่อมัลติมีเดียจำพวก วิดีทัศน์ ซีดี ดีวีดี หรือภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังได้ปรากฏบนสื่อสังคมออนไลน์ที่แพร่หลายและเข้าถึงได้ง่าย เกิดเนตไอดอลและพฤติกรรมการเล่นแบบ มีการค้าประเวณีบนสื่อสังคมออนไลน์ มีการใช้สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นเครื่องมือในการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งการกระทำเหล่านี้เป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาหามาตรการในการปราบปรามและแนวทางการแก้ไขที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

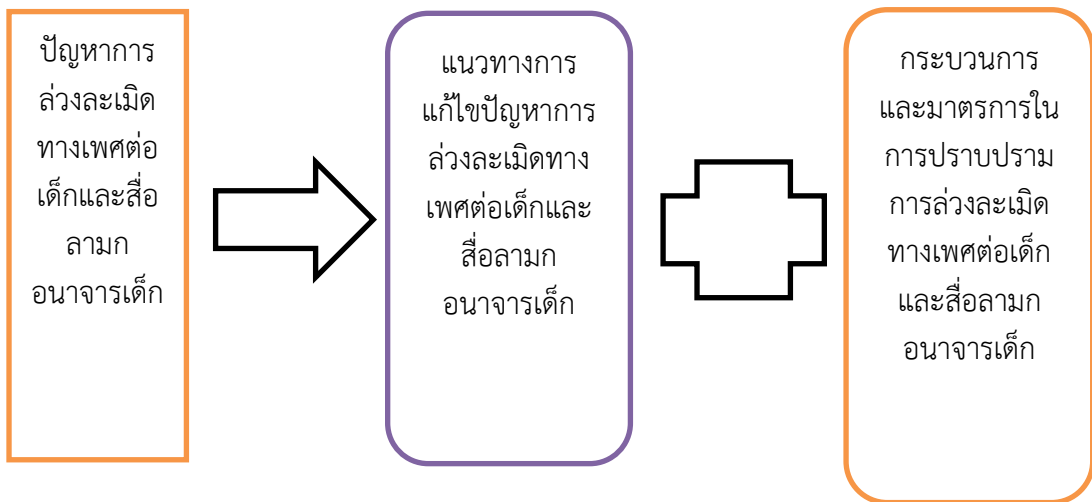
งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้ำนุชย์ของเด็กที่มาจากสื่อสังคมออนไลน์
๒. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก
๓. เพื่อเสนอมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก และแนวทางการแก้ไขปัญหา

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแสดงในแผนภาพที่ ๑ - ๒

แผนภาพที่ ๑ - ๒. กรอบแนวคิดการวิจัย



ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้มีขอบเขตของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยจะศึกษากฎหมาย ทฤษฎี กรอบยุทธศาสตร์ชาติ งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็ก จากเอกสารที่เป็นหนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ บทความในวารสารและบนเว็บไซต์ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ กิจกรรม และสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. ขอบเขตด้านประชากร เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีข้อมูลเชิงปริมาณในการสนับสนุนผลการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนด กลุ่มตัวอย่างไว้ดังต่อไปนี้

๒.๑ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และทำงานในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งประกอบไปด้วย

๒.๑.๑ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ครูหยุย) สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานกรรมาธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส/เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

๒.๑.๒ พลตำรวจเอกชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย สื่อลามกอนาจารเด็ก/ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์/ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

๒.๑.๓ พลตำรวจเอก ธรรมศักดิ์ วิชชารยะ ที่ปรึกษาผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (ศพตส. ตร.)/ หัวหน้าคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)

๒.๑.๔ นางวีรวรรณ มอสบี้ กรรมการ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม/ ผู้อำนวยการโครงการ HUG Project และนักจิตวิทยาเด็ก ผู้ได้รับรางวัล TIP Hero หรือรางวัลนักต่อสู้ด้านการค้ามนุษย์จากประเทศสหรัฐอเมริกา

๒.๑.๕ พันตำรวจเอกสุนทร อรุณนารา รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง/ หัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ ๖ คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)/ กรรมการกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย สื่อลามกอนาจารเด็ก/กรรมการมูลนิธิพิทักษ์และคุ้มครองเด็ก

๒.๑.๖ นายเอกพงศ์ ทริมเจริญ ผู้อำนวยการกองขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/ เลขาธิการคณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายสื่อสารมวลชน และที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารมวลชน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวนกว่า ๔๒๒ คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือแบบตามความสะดวก (Convenient Sampling)

๓. ขอบเขตด้านพื้นที่ เนื่องด้วยการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามออนไลน์ภาษาไทย เพื่อเก็บข้อมูลสำรวจผู้ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ขอบเขตด้านพื้นที่จึงจำกัดอยู่ที่ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และไลน์ โดยกลุ่มตัวอย่างต้องอ่านแบบสอบถามภาษาไทยได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนั้นอาจมีถิ่นฐานอยู่ภายนอกประเทศไทยได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่เน้นการวิจัยด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ในการสนับสนุนการผลของการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยนี้คือ

๑. ทราบถึงปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ และการรับรู้ของประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก
๒. ได้ทราบถึงแนวทางทางการแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กซึ่งเป็นต้นเหตุการค้ามนุษย์เป็นส่วนใหญ่
๓. ทราบถึงกระบวนการและมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

คำจำกัดความ

เด็ก	หมายถึง	บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก	หมายถึง	การเข้าไปเกี่ยวข้องกับเด็กในกิจกรรมทางเพศโดยที่เด็กไม่มีความเข้าใจพอ ไม่สามารถยินยอมหรือปฏิเสธ หรือยังไม่มีพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมพอที่จะรับมือได้กับการล่วงละเมิดทางเพศ
สื่อลามกอนาจารเด็ก	หมายถึง	วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใด ในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่างๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม นี้มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ รัฐบาลของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ร่างขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ (ปรเมธี วิมลศิริ, ๒๕๕๙) ที่บัญญัติว่า

รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดัน ร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน อย่างทั่วถึงด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้...

และกำหนดใน มาตรา ๒๗๕ “ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ”

ดังนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ และพระราชบัญญัติแผนปฏิรูปประเทศ ได้เผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษา มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

ในวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ให้ความเห็นชอบร่าง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๑) เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกตามข้อบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งจะเป็นกรอบทิศทางในการบริหารประเทศระยะยาว มีผลใช้บังคับระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ เพื่อนำประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามแนวการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๔. ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 ๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ
 ๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- (สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๖๐)

โดยมีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ไว้เป็นแกนกลางของยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้าน ดังแสดงในแผนภาพที่ ๒ - ๑

แผนภาพที่ ๒ - ๑ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี



โดยที่ยุทธศาสตร์แกนกลางคือยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชากรไทยในอนาคตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ประกอบไปด้วย มีความพร้อมทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ สูการเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูง สามารถสร้างนวัตกรรม เป็นนักคิด และผู้ประกอบการ บนฐานของการรู้คุณค่า ความเป็นไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีสุขภาวะที่ดี ดังนั้นในยุทธศาสตร์ชาตินี้ (สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๖๐) จึงประกอบไปด้วย

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (Transformation of Culture) เพื่อสร้างคนไทยที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมอันดี โดยบูรณาการกันระหว่างครอบครัว ศาสนา การศึกษา และสื่อ กล่าวคือ

๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว ด้วยการส่งเสริมให้ครอบครัวมีความอบอุ่น ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ดำเนินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ การบูรณาการเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้วยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ

๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา เพื่อเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน โดยให้ผู้นำทางศาสนาปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีตามคำสอนที่ถูกต้องของแต่ละศาสนา รวมทั้งสนับสนุนให้มีการเผยแผ่หลักศาสนาที่เข้าใจง่าย สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ด้วยการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็นต้นแบบของการมีคุณธรรมจริยธรรม สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนด้วยการจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ และมีมาตรการในการลงโทษผู้ที่ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม

๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ โดยกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งเน้นให้ความสำคัญของต้นทุนทางสังคม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อตอบแทนสังคม และกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม เช่น วิสาหกิจเพื่อสังคม เป็นต้น

๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม โดยส่งเสริมให้สื่อและสื่อสารมวลชนปฏิบัติตามจรรยาบรรณสื่ออย่างเคร่งครัด ส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ นำเสนอตัวอย่างของการมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ วัยเรียน วัยรุ่น นักศึกษา วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓. การปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม (Transformation of Learning)

พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยการดำเนินการดังต่อไปนี้

๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ใช้ฐานความรู้และระบบคิดใน ๕ ศาสตร์สำคัญ คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปะ และคณิตศาสตร์ (STEM) เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง (Reflection) ใช้และพัฒนาเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และสร้างให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ (Self-directed learning)

๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับจากผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหาร จัดการศึกษาในทุกระดับ

๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. การพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษ (Talents) เป็นการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษอย่างเป็นระบบ

๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้มีการคัดกรองและทำฐานข้อมูลผู้มีความสามารถพิเศษ และจัดให้มีการพัฒนาอย่างเหมาะสมตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา

๔.๒ การการดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถสูงในต่างประเทศ

๔.๓ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน (eco-systems) ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี

ส่งเสริมให้ประชาชนมีการสร้างสุขภาพที่ดี ด้วยการสร้างทักษะด้านสุขภาพที่เหมาะสม ดังนี้

๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพ

๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี

๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาพที่ดี

๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาพดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

เป็นการสร้างความรู้ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ด้วยกลยุทธ์ดังต่อไปนี้

๖.๑ การส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ ด้วยการวางแผนครอบครัว ส่งเสริมอนามัยการเจริญพันธุ์ในแม่และเด็ก และช่วยเหลือผู้มีบุตรยาก

๖.๒ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ที่เหมาะสมในการวางแผนชีวิต การสร้างครอบครัว โภชนาการ วิธีการสื่อสาร และการเลี้ยงดูบุตร

๖.๓ การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง ส่งเสริมการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานกับครอบครัว เพิ่มบทบาทของชุมชนในด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการสร้างครอบครัว และปฏิรูปสื่อให้มีบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ในการให้ความรู้ต่อการพัฒนาครอบครัว เช่นการวางแผนชีวิต การป้องกันการท้องไม่พร้อม การเลี้ยงดู การลดความรุนแรงในครอบครัว บทบาทของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป โดยยกเลิกพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและ

เด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่มีได้จำกัดแต่เฉพาะหญิงและเด็ก และกระทำด้วยวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การนำบุคคลเข้ามาค้าประเวณีในหรือส่งไปค้านอกราชอาณาจักร บังคับใช้แรงงาน บริการหรือขอทาน บังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้าหรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบประการอื่น ซึ่งการกระทำในลักษณะของคกรอาชญากรรมข้ามชาติมีมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก

ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้วยการมีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์ค้ามนุษย์แจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่รัฐ และเพิ่มอำนาจทางปกครองให้แก่เจ้าหน้าที่ (ประวิทย์ ร้อยแก้ว, ๒๕๖๐)

ต่อมามีบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่เหมาะสมต่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่มีความรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยแก้ไขบทนิยามคำว่า “แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” และ “การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ” ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และกำหนดฐานความผิดซึ่งได้กระทำต่อเด็กที่มีอายุไม่เกิน ๑๕ ปีให้ทำงานหรือให้บริการ อันอาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง และมีผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจ การเจริญเติบโต หรือพัฒนาการของเด็ก รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้น

ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญที่ได้แก้ไขคือ เด็กตามพระราชบัญญัตินี้คือผู้ที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นพระราชบัญญัติที่ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ และมีผลใช้บังคับในอีกหนึ่งร้อยแปดสิบวันถัดมา คือในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยพระราชบัญญัตินี้ถูกตราขึ้นเพื่อกำหนดขั้นตอนปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมต่อบริบทของสังคมไทยในขณะนั้น และเพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

พระราชบัญญัตินี้ ประกอบไปด้วย ๑๑ หมวด ๔๘ มาตรา โดยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เด็ก หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตรารื้อขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคำนึงถึงความสำคัญของระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายที่เข้ามามีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการและดำรงชีวิตของประชาชน จึงมีการกำหนดโทษแก่ผู้ที่ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหาย หรือโจรกรรมข้อมูล หรือเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือลามกอนาจาร หรือสร้างความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐขึ้น

ต่อมาในปี ๒๕๖๐ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฉบับที่ ๒ ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงต้องมีการแก้ไข ปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ทันสมัย และมีการเพิ่มโทษทั้งจำและปรับ ที่สำคัญคือในมาตรา ๑๔ (๑) ที่บัญญัติว่าผู้ที่นำข้อมูลปลอมหรือเท็จ ที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นการระบุให้ชัดว่าการนำข้อมูลปลอมหรือบิดเบือน หรือข้อมูลเท็จ ที่ไม่ใช่ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา ถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน องค์การสหประชาชาติ จัดทำขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิของเด็ก อนุสัญญาดังกล่าวมีหลักสำคัญว่า เด็กทุกคนนั้น มีสิทธิต่าง ๆ ติดตัวมาตั้งแต่เกิด และประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของอนุสัญญานี้ จะต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การปกป้องคุ้มครอง และส่งเสริมการใช้สิทธิของเด็กอย่างสูงสุดความสามารถ

ปัจจุบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคีถึง ๑๙๕ ประเทศ เหลือประเทศโซมาเลียและสหรัฐอเมริกาเพียง ๒ ประเทศที่ยังไม่เข้าร่วมเป็นภาคี ส่วนของประเทศไทยได้ลงนามเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ และอนุสัญญามีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มี ๔๕ มาตรา ประกอบไปด้วยหลักการพื้นฐาน ๔ ประการ คือ

๑. จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อเด็ก

โดยให้ความสำคัญแก่เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่คำนึงถึง ความแตกต่าง ในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง ชาติพันธุ์ สังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิด หรือสถานะอื่น ๆ ของเด็กหรือบิดามารดา ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน

๒. การคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก

โดยที่กฎหมาย หรือการกระทำใด ๆ จะต้องคำนึงว่าเด็กจะได้รับประโยชน์มากที่สุด เป็นลำดับแรก

๓. การมีชีวิต การอยู่รอด และการพัฒนา

โดยที่รัฐบาลจะต้องปกป้องเด็ก ช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

๔. สิทธิในการมีส่วนร่วม

เด็กมีสิทธิแสดงความคิดเห็น ในการตัดสินใจในเรื่องใด ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อเด็ก และทุกคนจะต้องให้ความสำคัญกับความคิดเห็นเหล่านั้น

นอกจากนี้แล้วอนุสัญญาสิทธิเด็กยังมีพิธีสารเลือกรับ (Optional Protocol to Convention on the Rights of the Child) ซึ่งเป็นข้อตกลงเสริมของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เปิดโอกาสให้ประเทศที่เป็นทั้งภาคี และไม่เป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก สามารถลงนาม หรือเลือกรับเฉพาะพิธีสารที่ต้องการ ปัจจุบัน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมีพิธีสารเลือกรับ ๓ ฉบับคือ ๑) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ๒) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ และ ๓) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของพิธีสารเลือกรับ ฉบับที่ ๑ และ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และเป็นภาคีของพิธีสารฉบับที่ ๓ ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ (มุลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก, ๒๕๕๕)

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือที่เรียกกันว่า กฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็ก เสนอโดย ดร.จินตน์นท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้วิจัย ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ และมีผลบังคับใช้ ๙๐ วันนับจากวันที่ประกาศ คือ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยกฎหมายฉบับนี้มีที่มาจากปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก ซึ่งพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child หรือ CRC) เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณี และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งเป็นสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามและให้

สัตยาบันอยู่นั้น (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ๒๕๕๘) โดยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนี้ กำหนดสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับการคุ้มครองทางร่างกาย ชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพ การให้สวัสดิการสังคมแก่เด็ก การคุ้มครองสิทธิทางแพ่ง ทางอาญา การคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาด้านความประพฤติ และการคุ้มครองเด็กด้วยโอกาส (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ, ๒๕๕๗) ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องออกกฎหมายมารองรับบทบัญญัติดังกล่าว

สาระสำคัญของกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้บัญญัติอยู่ในมาตรา ๑ อนุ ๑๗ ความว่า

สื่อลามกอนาจารเด็ก หมายความว่าวัตถุหรือสิ่งแสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือในรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแสดงผลหรือเข้าใจได้

ผู้ใดก็ตามที่มีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครอง และมีเจตนาที่จะแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศของตนเอง ก็ถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว โดยไม่ต้องนำไปส่งต่อหรือเผยแพร่ หรือทำซ้ำ และในเมื่อกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องปรามการกระทำผิดต่อเด็ก จึงทำให้กำหนดโทษไว้ในสถานหนัก กล่าวคือผู้ที่กระทำความผิดด้วยการครอบครอง อาจโดนลงโทษด้วยการจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (สรารัฐ เบญจกุล อ้างถึงใน ไทยรัฐออนไลน์, ๒๕๕๘) ในขณะที่ลงโทษผู้ที่ส่งต่อสื่อลามกอนาจารเด็กไปยังผู้อื่น ด้วยการจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำและปรับ เดชอุดม ไกรฤทธิ์ (อ้างถึงใน คม ชัด ลึก, ๒๕๕๘) ชี้แจงว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถือเป็นอาญาแผ่นดิน ใครที่มีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครอง ก็มีความผิดโดยที่ไม่ต้องมีเด็กผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์

จะเห็นได้ว่าคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” นั้นมีความหมายครอบคลุมอย่างกว้างขวาง ยกเว้นข้อความไม่ได้เป็นเรื่องหรือเป็นเรื่องราวที่แสดงถึงการกระทำทางเพศ นวนิยาย นิยายวรรณกรรม วรรณคดี เป็นเรื่องราวเพื่อความบันเทิง ไม่ถือเป็นสื่อลามกอนาจาร อีกทั้งการ์ตูนลามกหรือภาพเคลื่อนไหว (Animation) ก็ไม่ถือว่าเป็นสื่อลามกอนาจารเนื่องจากวัตถุหรือสิ่งนั้นไม่ใช่มนุษย์ เป็นเพียงเสมือนจริงเท่านั้น (สำนักงานกิจการยุติธรรม, ๒๕๕๘: ๗)

สื่อลามกอนาจารเด็ก

สื่อลามกอนาจารเด็ก (Child Pornography) เป็นสื่อลามกอนาจารที่ฉวยผลประโยชน์จากเด็ก ซึ่ง “เด็ก” ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายถึงบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี และ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายถึง วัตถุหรือสิ่งแสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง

แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้

สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งผิดกฎหมายทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ประเทศต่าง ๆ จึงมีการกำหนดโทษอาญาเพื่อควบคุมและปราบปรามการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กจากการล่วงละเมิดทางเพศ การที่เด็กซึ่งยังไม่โตเต็มที่ที่มีกิจกรรมทางเพศ อาจทำให้เกิดการทำร้ายเด็กทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีผลกระทบต่อเด็กในระยะยาว นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมทางเพศนั้น อาจถูกล่อลวง บังคับข่มขู่ หรือ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เนื่องจากยังมีวุฒิภาวะไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมที่เกิดขึ้น และยังพบว่าสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น ถูกเผยแพร่อย่างรวดเร็วเมื่อเทคโนโลยีเครือข่ายเจริญเติบโต ภาพหรือคลิปวิดีโอของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กสามารถถูกส่งต่อกันไปมาบนโลกอินเทอร์เน็ตเข้าไปมาอย่างไม่วันสิ้นสุด ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้าง

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

การล่วงละเมิดทางเพศในเด็กเป็นเรื่องที่ผิดทั้งกฎหมายและศีลธรรม และเป็นปัญหาที่มีมากขึ้นทุกวัน และมีหลายรูปแบบตั้งแต่การกระทำที่ไม่ตั้งใจ จนถึงการกระทำที่ซับซ้อน เกิดขึ้นได้กับเด็กทุกเพศไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย Thaihotline.org (๒๕๕๘) นิยาม “การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก” ว่าต้องมีเจตนาในการกระตุ้นทางเพศ หรือสำเร็จความใคร่ รวมถึงการสัมผัสทางกาย และสื่อลามกอนาจารเด็ก

การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กมักเกิดจากการกระทำของบุคคลใกล้ชิด ซึ่งคุ้นเคยกับเด็ก รายงานข่าวจากองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย (อ้างถึงใน ประชาไท, ๒๕๖๑) แจ้งว่า เด็กหญิง ๙ ใน ๑๐ คน ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลที่เด็กรู้จัก เมื่อพบว่าเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้นมักจะปกปิดด้วยความอับอาย ปกป้องชื่อเสียงทั้งของเด็ก และผู้กระทำผิด ซึ่งมักเป็นคนที่ใกล้ชิดนั่นเอง ดังนั้นพ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องระมัดระวังไม่让孩子ตกอยู่ในความเสี่ยง หรือไว้ใจคนใกล้ชิดมากเกินไป และไม่让孩子ไปในที่ลับตาตามลำพัง ควรสอนให้เด็กรู้จักความสำคัญของสรีระร่างกายตนเอง และไม่ไหว้ใครมาแต่จะต้องตัวได้ง่าย ๆ ที่สำคัญที่สุด พ่อแม่ควรให้เวลากับลูก รับฟังปัญหาต่าง ๆ ของเขาอย่างเต็มอกเต็มใจ จะทำให้เด็กไว้วางใจพร้อมที่จะเล่าเรื่องทุกอย่างให้ฟัง โดยไม่ปิดบัง ซึ่งวิธีนี้จะช่วยป้องกันปัญหาเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ หรือถูกทำทารุณกรรมได้มาก

๑. รูปแบบการล่วงละเมิดทางเพศ

ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ (๒๕๕๘) แบ่งการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ๒ กรณี คือ

๑.๑ กรณีไม่รุนแรง เป็นการล่วงละเมิดทางเพศที่ไม่มีการสัมผัสร่างกาย เช่น การเปลือยกายหรือให้เด็กดูอวัยวะเพศ แอบดูเด็กอาบน้ำ พุดสวนลาม พุดส่องแสงส่องงาม โทรศัพทลามก หรือการให้เด็กดูภาพลามก วิดีโอลามก เพื่อเร่เร้า หรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่อเด็ก

๑.๒ กรณีที่รุนแรง เป็นการล่วงละเมิดที่มีการสัมผัสร่างกายเด็กด้วย มีลักษณะดังนี้ยังไม่ถึงขั้นที่ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของเด็ก เช่น ลูบคลำอวัยวะเพศหรือตามร่างกายเด็กด้วยมือ

หรือปาก ให้เด็กจับคำอวยวะเพศ หรือสำเร็จความใคร่ บางกรณีอาจมีการทำร้ายร่างกายเด็กร่วมด้วย

ในขณะที่ ThaiHotLine.org (๒๕๕๘) ได้เพิ่มเติมการล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มอีก ๒ กรณี คือ

๑.๓ การล่อลวงเด็กเพื่อยอมให้ตกเป็นเหยื่อ โดยอาจชวนให้เด็กสนทนาเรื่องเพศ ชักชวนให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศหรือการแสดงที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือให้เด็กดูสื่อลามกอนาจารเด็ก

๑.๔ สื่อลามกอนาจารเด็ก เป็นการดูหรือดาวน์โหลดภาพหรือสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยมีเจตนาเพื่อตอบสนองอารมณ์ทางเพศ

๒. สาเหตุที่เกิดการล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก

สาเหตุของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กนั้นค่อนข้างซับซ้อน และแตกต่างกันในแต่ละกรณี แต่โดยรวมเป็นผลจากปัญหาทางด้านอารมณ์ และจิตใจของผู้กระทำ เช่น ผู้ติดสารเสพติด เหล้า หรือยาบ้า ฯลฯ จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ จากการศึกษาพบว่า ผู้กระทำมักจะเป็นผู้ที่เคยถูกล่วงเกินทางเพศหรือถูกทารุณกรรมในวัยเด็กมาก่อน การล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก อาจเกิดขึ้นได้ทุกที่ เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ห้องน้ำสาธารณะ โรงภาพยนตร์ และทุกเวลา ผู้ล่วงเกินทางเพศต่อเด็กมีแนวโน้มที่จะทำซ้ำจนเป็นนิสัย

กรณีที่เป็นคนคุ้นเคย มักจะล่วงเกินทางเพศกับเด็กคนเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก ผู้กระทำมักจะเป็นผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์จากความกดดัน หรือความเครียดที่มากผิดปกติ เช่น ชีวิตสมรสมีปัญหา ไม่สามารถจะสร้างความสัมพันธ์คนวัยใกล้เคียง จนกลายเป็นความผิดปกติทางเพศอย่างรุนแรง หรือเป็นผู้ที่มีปัญหาทางจิตใจโดยตรง เช่น ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก (Pedophile)

กรณีที่เป็นคนแปลกหน้า มักจะกระทำกับเด็กแต่ละคนเพียงครั้งเดียว แล้วเปลี่ยนตัว ผู้กระทำมักเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงผิดปกติอย่างรุนแรง และเกรงว่าคนวัยเดียวกันจะปฏิเสธ จึงหันมาล่วงเกินทางเพศต่อเด็กด้วยเห็นว่าย่อมอ่อนแอกว่า

รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ของสหรัฐอเมริกา

รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปีของสหรัฐอเมริกา (Trafficking in Persons Report หรือ TIP Report เป็นรายงานประจำปี ที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ จะต้องจัดทำตามกฎหมาย Trafficking Victims Protection Act (TVPA) ค.ศ. ๒๐๐๐ และ Trafficking Victims Protection Reauthorization Act (TVPR) ค.ศ. ๒๐๐๕ ของประเทศสหรัฐฯ เพื่อเสนอต่อรัฐสภา โดยเป็นการประเมินสถานการณ์และการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ของรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกว่า ๑๘๘ ประเทศ จัดทำโดย Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดย TIP Report ฉบับแรกจัดทำในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ แต่สหรัฐอเมริกาได้เริ่มประเมินประเทศตนเองใน TIP Report ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ และประเมินตนเองให้อยู่ Tier ๑ มาโดยตลอด (วิชชุ เวชชาชีวะ, ๒๕๖๐)

โดยการประเมิน TIP Report ประกอบไปด้วยเกณฑ์อย่างต่ำ ๔ เกณฑ์ด้วยกัน คือ

๑. รัฐบาลควรห้ามการค้ามนุษย์ในรูปแบบที่ร้ายแรง และลงโทษการค้ามนุษย์ดังกล่าว
๒. สำหรับการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ในกรณีที่ผู้กระทำผิดมีเจตนาบังคับ หลอกลวง ขู่เข็ญ หรือกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก ที่ไม่สามารถให้ความยินยอมที่แท้จริงได้ หรือกรณีที่มีการข่มขืน ลักพาตัว และทำให้เกิดการเสียชีวิต รัฐบาลควรมีบทลงโทษที่เป็นสัดส่วนและเหมาะสมต่อ ความรุนแรงของการกระทำผิด
๓. สำหรับการค้ามนุษย์ในรูปแบบที่ร้ายแรงโดยเจตนา รัฐบาลควรมีบทลงโทษ ที่เข้มงวดเพียงพอที่จะป้องปรามและสะท้อนความรุนแรง ของการกระทำผิดการค้ามนุษย์ดังกล่าว
๔. รัฐบาลควรมีความพยายามที่จริงจังและต่อเนื่อง (Serious and Sustained Efforts) ในการจัดการค้ามนุษย์ในรูปแบบที่ร้ายแรง

ในการประเมินจะมีการจัดลำดับประเทศให้อยู่ใน ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑. TIER 1

โดยประเทศที่อยู่ในกลุ่มนี้คือประเทศที่ดำเนินการสอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตาม กฎหมายของสหรัฐฯ ทั้งด้านการป้องกันและบังคับใช้กฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์และการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ รายงานในปี ๒๕๖๑ มี ๓๙ ประเทศ โดยประเทศ ASEAN ที่อยู่ในกลุ่มนี้คือ ฟิลิปปินส์

๒. TIER 2

กลุ่มประเทศนี้คือประเทศที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตาม กฎหมายสหรัฐฯ แต่มีความพยายามปรับปรุงแก้ไข รายงานในปี ๒๕๖๑ มี ๘๑ ประเทศ โดยประเทศ ASEAN ที่อยู่ในกลุ่มนี้คือ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม และ ไทย

๓. TIER 2 Watch List

ประเทศในกลุ่มนี้คล้ายกับ ประเทศในกลุ่ม TIER 2 และมีจำนวนเหยื่อการค้า มนุษย์เพิ่มขึ้น หรือไม่มีหลักฐานชัดเจนว่ารัฐบาลเพิ่มความพยายามดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ รายงานในปี ๒๕๖๑ มี ๔๓ ประเทศ โดยมีประเทศ ASEAN คือ มาเลเซีย อยู่ในกลุ่มนี้

๔. TIER 3

ประเทศในกลุ่มนี้คือกลุ่มประเทศที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตาม กฎหมายสหรัฐฯ และไม่มี ความพยายามแก้ไข ซึ่งสหรัฐฯ อาจพิจารณาระงับการให้ความช่วยเหลือที่ มิใช่ ความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมและการค้า (non-humanitarian and non-trade-related foreign assistance) รายงานในปี ๒๕๖๑ มี ๒๓ ประเทศ โดยมีประเทศ ASEAN คือ เมียนมา และ ลาว อยู่ในกลุ่มนี้

ประเทศไทยเคยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม TIER 3 ในปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ ต่อมาในปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ถูกจัดให้อยู่ใน TIER 2 Watch List และในปี ๒๕๖๑ ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม TIER 2 อีกครั้งโดยเมื่อถูกจัดอยู่ในกลุ่ม TIER 3 จะได้รับผลกระทบคือ ผลกระทบด้านกฎหมายและผลกระทบ จากการขยายผลจากกลุ่มต่าง ๆ กล่าวคือสหรัฐฯ สามารถระงับความช่วยเหลือที่มิใช่เพื่อมนุษยธรรม และการค้า ในกรณีของไทย สหรัฐฯ อาจระงับความช่วยเหลือด้านการศึกษาและการฝึกอบรม ซึ่งใน ภาพรวม ไทยไม่ได้อยู่ในสถานะผู้รับหรือต้องพึ่งพิงความช่วยเหลือในด้านดังกล่าวมากนัก ส่วน

ผลกระทบจากการขยายผลโดยกลุ่มต่าง ๆ เกิดขึ้นจาก NGOs บางรายนำประเด็นการค้ามนุษย์ไปผนวกรวมกับประเด็นอื่น ๆ เช่น การทำประมงผิดกฎหมายส่งผลให้เกิดผลเสียต่อสภาพลักษณะสินค้าไทย โดยเฉพาะสินค้าประมง นอกจากนี้ยังมีความพยายามในการเชื่อมโยงกับมาตรการอื่น ๆ ของสหรัฐ เช่น การออกกฎหมาย Trade Facilitation and Trade Enforcement Act of 2015 เป็นต้น

สถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทย ที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

สถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทยนั้นมีการพัฒนาไปในด้านที่ดีขึ้นกล่าวคือในปี ๒๕๖๑ ไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ หลังจากที่อยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามอง (TIER 2 Watch List) ๒ ปีติดต่อกัน ซึ่งก่อนหน้านี้สหรัฐฯ ได้จัดให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่แย่ที่สุดคือบัญชีประเภท ๓ (TIER 3) ซึ่งในครั้งนั้นไทยได้ประกาศให้การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ และนายกรัฐมนตรีได้ประกาศจะเอาจริงกับผู้หากมีการกระทำผิด (ปีปิซีไทย, ๒๕๖๑)

ที่ปรึกษาอาวุโสด้านงานวิจัยของยูเอ็นโอดีซี (อ้างถึงใน ปีปิซีไทย, ๒๕๖๑) กล่าวว่าความต้องการใช้เด็กเพื่อบริการทางเพศ เป็นต้นเหตุสำคัญของการค้ามนุษย์ และขณะนี้ปัญหากำลังรุนแรงขึ้น ถึงขั้นที่ความต้องการบริการทางเพศเด็กกำลังแซงหน้าปริมาณการซื้อ และขณะนี้ศูนย์กลางการล่วงละเมิดทางเพศเด็กผ่านเว็บแคมได้ย้ายจากฟิลิปปินส์มายังไทยแล้ว เพราะในฟิลิปปินส์มีการปราบปรามอย่างหนัก

สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญณณิ บุญชื้อ (๒๕๕๑) พบว่าเด็กและเยาวชนอยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับความเสียหายในหลาย ๆ ด้าน และพบว่ามีปัญหาที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งรีบ ๙ ปัญหา คือ ปัญหายาเสพติด ปัญหาด้านพฤติกรรม ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาทางเพศการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาคุณธรรม จริยธรรม ปัญหาการใช้เวลาว่าง ปัญหาการก่ออาชญากรรม ปัญหาครอบครัว และปัญหาการค้ามนุษย์

วีรวรรณ (อ้างถึงใน รัฐบาลไทย, ๒๕๖๑) หรือ บุ่ม มอสบี้ ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการโครงการฮัก ประเทศไทย ผู้ได้รับรางวัลนักต่อสู้ด้านการค้ามนุษย์ หรือ TIP Report Hero จากกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ ประจำปี ๒๐๑๗ เปิดเผยว่า เด็กไทยทุกกลุ่มมีโอกาสตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศ ที่น่ากังวลที่สุดคือการหลอกลวงที่เกิดขึ้นบนสื่อสังคมออนไลน์ที่มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากผู้ก่อเหตุล่วงละเมิดทางเพศเข้าถึงเยาวชนผ่านสื่อประเภทนี้ได้ง่าย และ รวมทั้งเด็กที่ถูกละเมิดทางเพศจำนวนหนึ่งมีความคิดว่าตัวเองเสียหายไปแล้ว จึงเข้าสู่วงจรการค้ามนุษย์ต่อไป และอาจจะไปชักนำคนอื่น ๆ ให้เข้ามาสู่การค้ามนุษย์อีกต่อหนึ่ง

ดังนั้น การแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็กจึงมีความจำเป็นที่ และควรทำอย่างเร่งด่วน แต่ต้องใช้ความรู้และเทคโนโลยีเฉพาะทางในการตรวจสอบและติดตาม รัฐบาล โดย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จึงได้มีการจัดตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต หรือ Thailand Internet Crimes Against Children (TICAC) ขึ้นในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ โดยได้รับความร่วมมือจากสหรัฐอเมริกา

คณะทำงานและศูนย์ปฏิบัติการนี้จะกระจายอยู่ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน ตรวจสอบ จับกุม โดยใช้อำนาจดังกล่าวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเหมือนเจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วไป แต่มีจุดมุ่งหมายพิเศษในด้านการป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการแสวงหาผลประโยชน์จากการล่วงละเมิดดังกล่าว หรืออีกนัยหนึ่งคือการคุ้มครองตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ อีกทั้ง TICAC ยังมีอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ซึ่งช่วยเสริมประสิทธิภาพให้กับเจ้าหน้าที่ TICAC สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ TICAC ยังมีหน้าที่สำคัญในการประสานความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ และหน่วยงานเฉพาะด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ทั้งภายในประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอีกด้วย โดยในปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยมีผลการจับกุมผู้ต้องหาคดีการล่วงละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ตเพียงแค่ ๓ ราย แต่หลังจากก่อตั้ง ในปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยมีสถิติการจับกุมผู้ต้องหาพุ่งสูงขึ้นถึง ๓๒ ราย ซึ่งมากกว่าสหรัฐอเมริกาและอังกฤษกว่า ๖ เท่า โดยคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้อันดับ ๑ เป็นคดีการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก รองลงมาคือการค้ามนุษย์และการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ตามลำดับ

ในรายงานการค้ามนุษย์ของสหรัฐฯในปี ๒๐๑๘ ได้กล่าวถึงสองหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือ TICAC และคณะทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์ในประเทศไทยหรือ TATIP (Thailand Anti-Trafficking in Persons) ซึ่งมีบทบาทปราบปรามสื่อลามกอนาจารเด็กและการค้ามนุษย์อย่างมีนัยยะสำคัญ

ความร่วมมือในระดับภูมิภาค

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการของสมัชชารัฐสภาอาเซียน หรือ ASEAN Inter-Parliamentary Assembly (AIPA) ระดับภูมิภาคว่าด้วยการเพิ่มความเข้มแข็งทางกฎหมาย เพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยว “Regional Parliamentary Workshop on Strengthening Legal Frameworks to Protect Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism” ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ เมืองเดนปาซาร์ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีผู้แทนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเข้าร่วมประชุมด้วย 2 คน คือ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ และดร. จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ผู้วิจัย โดยมีกรอบการคุ้มครองเด็กในอาเซียนจากการใช้ประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศในรูปแบบต่างๆ (ASEAN Framework for Protection of Children from Various Forms of Sexual Exploitation and Abuse) และแนวโน้มการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและระดับสากล (Global and Regional Trends of Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism: SECTT)

นอกจากนั้น ยังมีการยกตัวอย่างการออกกฎหมายในประเทศออสเตรเลีย ที่มีการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก โดยในกรณีที่ผู้กระทำความผิดยื่นขอหนังสือเดินทางในการเดินทางออกนอกประเทศ จะถูกปฏิเสธการจัดทำหนังสือเดินทางทันที เนื่องจากมีฐานข้อมูลการกระทำความผิดในระบบอยู่แล้ว

ในการประชุมครั้งนี้ มีการเปรียบเทียบกฎหมายในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และมีการแสวงหาความร่วมมือระหว่างภูมิภาคในด้านกฎหมายและการดำเนินงานเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศต่อเด็ก (Cross-regional cooperation (legal and operational) for borderless sexual crimes against children) และมีการเสนอเรื่องสื่อออนไลน์ในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ในกิจกรรมการท่องเที่ยว (Online Element in Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism)

อนึ่ง สมาชิกรัฐสภาประเทศสมาชิก AIPA ที่เข้าร่วมการประชุมตระหนักถึงบทบาทและเข้าใจความสำคัญของสมาชิกรัฐสภาในการร่างกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเล็งเห็นร่วมกันว่า ปัจจุบันสื่อออนไลน์มีบทบาทต่อการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กในภูมิภาคเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การสร้างฐานข้อมูลรวมเกี่ยวกับประวัติผู้กระทำความผิดอาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่ควรนำไปพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานทางด้านกฎหมายภายในประเทศของแต่ละประเทศในภูมิภาคจะนำไปสู่การร่วมกันร่างกฎหมายที่มีการบังคับใช้ที่ครอบคลุมและมีบทลงโทษร่วมกันในภูมิภาค

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีรพงษ์ พวงเล็ก (๒๕๕๔) พบว่าบนอินเทอร์เน็ตมีสื่อลามกปรากฏอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น เว็บไซต์ลามก การติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Network) การสนทนาออนไลน์ การดาวน์โหลดคลิปลามกและภาพลามก การอ่านการ์ตูนลามก และการอ่านเรื่องเล่าทางเพศ ซึ่งสื่อเหล่านี้เข้าถึงเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการและมีความสนใจในเรื่องเพศตามพัฒนาการ และยังเป็นวัยที่มีอายุน้อยจึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม อาจถูกล่อลวงหรือทำให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม หรืออาจเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบตามสื่อที่พบเห็นจนกลายเป็นปัญหาต่อสังคมได้ จึงแนะนำให้ผู้เกี่ยวข้องคือพ่อแม่หรือผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา หน่วยงานรัฐบาล และสื่อมวลชน สอดส่องดูแลและให้ความรู้ในการรู้เท่าทัน สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแก่เด็กและเยาวชนไทย

สรายุทธ ยะหะกร (๒๕๕๘) สรุปรว่าการค้ามนุษย์นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับสังคมไทยและสังคมโลก เนื่องจากการค้ามนุษย์ถือเป็นการละเมิดสิทธิ และเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ จึงเป็นปัญหาที่ทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยต้องให้ความสำคัญ ร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กิตสุรณ สังขสุวรรณ (๒๕๕๘) การค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่เจริญเติบโตในระดับ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา และได้เสนอมาตรการ “3P” ซึ่งได้แก่การปราบปราม (prosecution) การปกป้อง (protection) และการป้องกัน (prevention) ขึ้นใช้ในการแก้ปัญหาโดยปรับให้เข้ากับบริบทของสังคมไทย

กษมา ประเสริฐสังข์ (๒๕๕๘) ได้ศึกษาถึงปัญหาและลักษณะของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ด้วยการศึกษาวิเคราะห์ข้อจำกัดของกฎหมายไทยในการลงโทษผู้กระทำความผิด และศึกษากฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการกำหนดความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิดในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก จากการศึกษา

พบว่ากฎหมายไทยในปัจจุบันมีข้อจำกัดในการลงโทษบุคคลที่ได้เดินทาง และผู้ที่ได้จัดการเดินทาง หรือสนับสนุนให้เข้ามาในประเทศเพื่อมีกิจกรรมทางเพศกับเด็ก และการลงโทษผู้กระทำความผิดทาง เพศกรณีที่ผู้กระทำความผิดหรือผู้เสียหายเป็นคนไทย ยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำชำเราเด็กและการกระทำอนาจารเด็ก ทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งกฎหมายของประเทศ สหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ ได้มีการกำหนดความรับผิดในการกระทำ ดังกล่าว พร้อมทั้งนำมาตราการอื่น ๆ มาบังคับใช้ในการป้องกันและปราบปรามการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก จึงแนะนำว่าประเทศไทยควรมีการกำหนดความรับผิดของบุคคลที่ได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก กำหนดความรับผิดของผู้จัดการเดินทางที่ได้โฆษณา จัดการ ชักนำ ให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก และกำหนดเพิ่มฐานความผิดในการกระทำความผิดทาง เพศต่อเด็กนอกราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา พร้อมทั้งเสนอให้มีการนำมาตราการในการ ป้องกันและปราบปรามการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กมาปรับใช้ เพื่อยับยั้งป้องกันมิให้มีการล่องละเมิดทางเพศและการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ชัยยุทธ เลิศหทัยดี (๒๕๕๕) ได้ทำการศึกษาการขายบริการทางเพศลักษณะธุรกิจโดยมี การเสนอราคาและตกลงราคากันโดยใช้ระบบเว็บไซต์ ซึ่งเป็นธุรกิจที่แอบแฝงการกระทำผิดทางเพศ และสื่อลามกอนาจาร ซึ่งยังไม่มียกกฎหมายกำหนดความผิดที่ชัดเจน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเกิดปัญหาว่า การกระทำเช่นนี้เป็นการค้ามนุษย์ ตาม คำนิยามในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผู้เช่ากับผู้ที่เช่าพื้นที่ บริการทางอินเทอร์เน็ตควรต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

มณฑินี กาญจนะวงศ์ (๒๕๕๕) ได้ทำการศึกษาปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ จากเด็ก ซึ่งในทางระหว่างประเทศมีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ค.ศ. ๒๐๐๐ (OPSC) โดยมุ่งเน้นถึงการป้องกันและ คัดกรองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศไว้โดยเฉพาะ ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่ เป็นภาคีจึงต้องดำเนินการตามพิธีสารเลือกรับฉบับนี้ จากการวิเคราะห์พบว่า ประเทศที่เป็นภาคียังคง ต้องมีการแก้ไขกฎหมายภายในให้มีความสอดคล้องกับพิธีสารเลือกรับอยู่ ทั้งในเรื่องของการกำหนด อายุเด็กที่ได้รับความคุ้มครอง การบัญญัติกฎหมายห้ามการขายเด็กและ/หรือค้าเด็กทางเพศ การค้า ประเวณี และสื่อลามกเด็ก การกำหนดเขตอำนาจศาลและสิทธิสภาพนอกอาณาเขต มาตรการป้องกัน การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และมาตรการคุ้มครองสิทธิผู้เสียหายที่เป็นเด็ก รวมถึงความ ร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในเรื่องของการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความร่วมมือในทางคดีอาญา การ ป้องกันและคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และให้รัฐที่ยังไม่ได้เป็นภาคีเป็นภาคี

สรุป

จะเห็นได้ว่าการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจาร เด็กนั้นเป็นปัญหาระดับโลก และได้มีการพยายามแก้ไขปัญหามาเป็นเวลานาน มีกฎหมายและ มาตรการทั้งในประเทศและระหว่างประเทศมากมายในการที่จะขจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้นไป โดยอาศัย ความร่วมมือของทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ

บทที่ ๓

สถานการณ์ของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามก อนาจารเด็ก ที่ส่งผลกระทบต่อ การสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามก
อนาจารเด็ก อันส่งผลกระทบต่อ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม นี้มีขั้นตอนในการทำวิจัย ดังจะ
บรรยายต่อไปในบทนี้

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ที่เน้นการวิจัย
ด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมิ
การใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ในการสนับสนุนการผลของการวิจัย โดยมีขั้นตอนและ
วิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาความเป็นไปได้ของแนวคิด จากการค้นคว้าจากข้อมูลทุติยภูมิ คือจากเอกสาร
งานวิจัย สื่อสิ่งพิมพ์ กิจกรรมที่เกิดขึ้น และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ปรากฏ เพื่อสรุปเป็นกรอบของงานวิจัย

๒. วางแผนการสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อมูลในเชิงลึก คือข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบ
สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อทราบถึงปัญหา ผลกระทบ และแนวทาง
ในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

๓. วางแผนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสอบถามออนไลน์
(Online survey) กับกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

๔. เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญ และ ทำงานในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง
สังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อ
ลามกอนาจารเด็ก

๕. เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

๖. นำข้อมูลที่ได้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณไปวิเคราะห์ โดยเน้นที่ข้อมูลเชิงคุณภาพ
เป็นหลัก ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณจะนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic
Analysis)

๗. นำผลการวิเคราะห์มาสรุป รายงานผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้จะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) นำแล้วตามด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก โดยผู้ให้ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ครูหุ่ย) สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส/เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

๒. พลตำรวจเอกชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย สื่อลามกอนาจารเด็ก/ประธานคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์/ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

๓. พลตำรวจเอก ธรรมศักดิ์ วิชชารยะ ที่ปรึกษาผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (ศพดส.ตร.) หัวหน้าคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)

๔. นางวีรวรรณ มอสบี้ กรรมการ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม/ ผู้อำนวยการโครงการ HUG Project และนักจิตวิทยาเด็ก ผู้ได้รับรางวัล TIP Hero หรือรางวัลนักต่อสู้ด้านการค้ามนุษย์จากประเทศสหรัฐอเมริกา

๕. พันตำรวจเอกสุนทร อรุณนารา รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง/ หัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ ๖ คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)/ กรรมการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็ก/กรรมการมูลนิธิพิทักษ์และคุ้มครองเด็ก

๖. นายเอกพงศ์ หริ์มเจริญ ผู้อำนวยการกองขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/เลขาธิการคณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายสื่อสารมวลชน และที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารมวลชน

ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณนั้นมีการสร้างแบบสอบถามและเก็บข้อมูลทางระบบออนไลน์ โดยฝากลิงค์ของแบบสอบถามไปกับสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ และอีเมล เป็นต้น โดยประชากรของงานวิจัยนี้คือ ประชาชนชาวไทยที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทั้งที่อาศัยอยู่ทั้งในและต่างประเทศ จำนวนอย่างน้อย ๔๐๐ คน

ตัวแปร และการวัดตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้มีตัวแปรต้น และตัวแปรตามดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้นคือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และการปกครองเด็ก

ตัวแปรตามคือ การการรับรู้ข่าว ในเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก) และความคิดเห็นต่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ๒ ประเภทคือ

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการโดยไม่หลุดประเด็นที่ต้องการทราบ ซึ่งคำถามจะแสดงดังต่อไปนี้

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามออนไลน์ และฝากลิงค์ไปบนสื่อสังคมออนไลน์ แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดการรับรู้ในเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กโดยแบบสอบถามจะประกอบไปด้วย ๕ ส่วน คือ

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

๒.๒ การรับรู้ข่าวสารการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

๒.๓ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก)

๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก)

๒.๕ ความคิดเห็นต่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทำได้ดังนี้

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ นำไปประเมินความถูกต้องของเครื่องมือ ด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๖ ท่าน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ นำไปประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษา ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยการนำไปทดสอบนำร่อง (Pilot Testing) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลจริงจำนวน ๓๐ คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วนคือ

๑. การเก็บรวบรวมเอกสาร อันประกอบไปด้วยบทความ ข่าว คลิปวิดีโอ วีดีโอ รายงานและสถิติเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย และผลกระทบที่เกิดขึ้น จากสื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์และวิทยุ

๒. ข้อมูลคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย จำนวน ๖ ท่าน โดยใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง

๓. ข้อมูลเชิงปริมาณ ถูกเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถามออนไลน์ ที่ฝากลิงค์ไว้บนสื่อสังคมออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมเอกสาร ทั้งที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณจะถูกนำไปจัดกลุ่ม และตรวจสอบรูปแบบของข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบของการเกิดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก สถิติและแนวโน้มการเติบโตหรือลดลงของปัญหา รวมถึงมาตรการต่างๆ ที่มีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

๒. ข้อมูลคุณภาพจากการสัมภาษณ์ จะถูกนำมาถอดคำพูด จากนั้นจึงตรวจสอบรูปแบบ และวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล โดยยึดเอาทีมของงานวิจัยคือวิธีการในการแก้ปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย รวมถึงความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา เพื่อสังเคราะห์มาตรการในการแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

๓. ข้อมูลเชิงปริมาณ จะถูกนำมาทำความสะอาด ใส่รหัส ก่อนที่จะนำเข้าสู่โปรแกรมช่วยการประมวลผลทางสถิติ มีการใช้สถิติเชิงพรรณนาเช่นร้อยละ ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ความถี่ และฐานนิยม ในการอธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง มีการใช้สถิติอย่างง่ายเพื่อบอกความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างต่อและการรับรู้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก ความรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) และความคิดเห็นต่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำมนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

สรุป

วิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นการวิจัยด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative

Data) ในการสนับสนุนการผลของการวิจัย จึงต้องมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก และมีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์หามาตรการในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กต่อไป

บทที่ ๔

มาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามก อนาจารเด็ก เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ที่เน้นการวิจัยด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ในการสนับสนุนการผลของการวิจัย จึงทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วนคือ

๑. การเก็บรวบรวมเอกสาร อันประกอบไปด้วยบทความ ข่าว คลิปวิดีโอ วิทยุ ทีวี รายงานและสถิติเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย และผลกระทบที่เกิดขึ้น จากสื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์และวิทยุ โดยข้อมูลในส่วนนี้เป็นทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ เมื่อได้ข้อมูลมาจะถูกนำไปจัดกลุ่ม และตรวจสอบรูปแบบของข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบของการเกิดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก สถิติและแนวโน้มการเติบโตหรือลดลงของปัญหา ผลกระทบต่อภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงมาตรการต่าง ๆ ที่มีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

๒. ข้อมูลคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก จำนวน ๖ คน โดยใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง แล้วตามด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก

๓. ข้อมูลเชิงปริมาณ ถูกเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถามออนไลน์ ที่ฝากลิงค์ไว้บนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis)

โดยผลการรวบรวมข้อมูลจะแสดงไว้ในบทนี้ ต่อไป

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ผลการรวบรวมเอกสาร

พบว่าประกอบไปด้วยบทความ ข่าว คลิปวิดีโอ วิทยุ รายงานและสถิติเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย ในช่วงที่ยกร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย สื่อลามก

อนาจารเด็ก พ.ศ..... จนปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๑) พบว่ามีการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และปัญหาเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเป็นจำนวนมาก และมีการจับกุมสื่อลามกอนาจารเด็กเพิ่มมากขึ้น หลังจากประกาศบังคับใช้กฎหมายแล้ว ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๔ - ๑

ข้อมูลจากตารางแสดงให้เห็นว่า มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลายหน่วยงานเกี่ยวข้อง ทั้งคณะทำงานปราบปรามการละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ต (TICAC) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) กองบังคับการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทั่วประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีผลงานการจับกุมผู้ที่กระทำความผิดในลักษณะล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็กอย่างต่อเนื่อง โดยสถิติจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ (สำนักข่าวไทย, ๒๕๖๐) ชี้ให้เห็นว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน มักเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ โดยชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือเชียงใหม่และกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังพบว่ามีผู้ต้องหาที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกระทำความผิดโดยการล่วงละเมิดทางเพศเด็กจำนวนหลายราย ในจำนวนนี้ ร้อยละ ๔๕ เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากสหราชอาณาจักร ร้อยละ ๒๔ เป็นนักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน และร้อยละ ๑๖ เป็นนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส

ขณะที่ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา (ไทยพีบีเอส, ๒๕๖๑) กล่าวว่า ในปี ๒๕๖๐ มีสถิติรับแจ้งเด็กหาย ทั้งสิ้น ๔๒๒ คน โดยร้อยละ ๘๔ เป็นการหนีออกจากบ้าน อายุของเด็กที่หายเฉลี่ยระหว่าง ๑๓ - ๑๕ ปี โดยเป็นเด็กหญิงมากกว่าเด็กชายเกือบ ๓ เท่า จากการติดตามพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เด็กตัดสินใจหนีออกจากบ้านคือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และมีแนวโน้มถูกชักชวนไปอยู่กับคนรัก หรือคนที่รู้จักกันในโลกออนไลน์ ซึ่งเด็กเหล่านี้มีความเสี่ยงถูกล่อลวงสูง

ตารางที่ ๔ - ๑ ขบวนการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อลามกอนาจารเด็ก และ พรบ. สื่อลามกอนาจารเด็ก

วันที่	พาดหัว	สถานที่เกิด	อายุเด็ก	เพศเด็ก	ข้อหาที่แจ้ง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือ
26 พค 61	ยายด.ญ.7 ขวบ พาดร.จุดเกิดเหตุ เล่า นาที่เห็นหลานถูกแก๊ง 3 เด็กชายรุม อนาจาร	บุรีรัมย์	7	หญิง	อนาจาร	สภ.กระสัง และบ้านพักเด็กฯ
25 พค 61	บุรีรัมย์-เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบเหตุเด็ก ป. 3 จ้างฆ่าเด็ก ป.1	บุรีรัมย์	7	หญิง	อนาจาร และพยายามฆ่า	สภ.กระสัง และบ้านพักเด็กฯ
24 พค 61	บุกจับแม่สาวสวีสครอครบเครื่องคลิปไปเด็กติด1 ใน10ของโลก	ปทุมธานี			ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กและกำลังเป็นที่ต้องการตัว รัฐบาลสหรัฐอเมริกา	ตำรวจท่องเที่ยว และคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต (Thailand Internet Crimes Against Children – TICAC Task Force)
24 พค 61	รวบหนุ่มใหญ่ชาวสวิสเซอร์แลนด์ มีสื่อ ลามกมาก ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก!	ปทุมธานี			ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี	
23 พค 61	ดร.บุกหลายแหล่งเก็บสื่อลามกเด็ก-ไทยติด TOP10ของโลก	ปทุมธานี			ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี	ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจ 191 ปอท. และ สดม.
23 พค 61	หญิงอายุ 16 ปีถูกเพื่อนบ้านบุกข่มขืนใน ห้องน้ำบ้านพัก แม่แค้นใจช่วยลูกไม่ได้	บุรีรัมย์	16	หญิง		สภ.ประโคนชัย
17 พค 61	ตำรวจไทยจับฝรั่งเผยแพร่ภาพลามกเด็ก ทำรายได้ 123 ล้านบาทต่อปี	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มี ลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไป อาจเข้าถึงได้ และ ร่วมกันเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดย การค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือ ยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือ ยังให้ส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือทำให้แพร่หลายโดย ประการใดๆ ซึ่งสื่อลามก อนาจารเด็ก	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม ทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเนเธอร์แลนด์ และตำรวจประเทศเนเธอร์แลนด์
16 พค 61	ปอท.จับมือตำรวจเนเธอร์แลนด์ แกลงจับ ต่างชาติผู้ดูแลเว็บไซต์ลามกเด็กในไทย	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มี ลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไป อาจเข้าถึงได้ และร่วมกันเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดย การค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือ ยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือ ยังให้ส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือทำให้แพร่หลายโดย ประการใดๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม ทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเนเธอร์แลนด์ และตำรวจประเทศเนเธอร์แลนด์

ตารางที่ ๔ - ๑ ข้าราชการล่งละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อลามกอนาจารเด็ก และ พรบ. สื่อลามกอนาจารเด็ก (ต่อ)

16 พค 61	บุกจับหนุ่มต่างชาติดูแลเว็บขายภาพโป๊เด็ก! พบรายได้ต่อปีกว่า 100 ล้าน	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ และร่วมกันเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำผลิต มีไว้ นำเข้าหรือ ยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือ ยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ ซึ่งสื่อลามก อนาจารเด็ก	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเนเธอร์แลนด์ และตำรวจประเทศเนเธอร์แลนด์
16 พค 61	จับชาวต่างชาติดูแลเว็บไซต์ขายภาพโป๊เด็ก	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แพร่สื่อลามก อนาจารเด็ก ทั้งไฟล์ภาพ และคลิปวิดีโอ	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ร่วมกับตำรวจเนเธอร์แลนด์
16 พค 61	ปอท จับมือตำรวจเนเธอร์แลนด์แถลงจับต่างชาติดูแลเว็บไซต์ลามกเด็กในไทย	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ และร่วมกันเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำผลิต มีไว้ นำเข้าหรือ ยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือ ยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ ซึ่งสื่อลามก อนาจารเด็ก	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเนเธอร์แลนด์ และตำรวจประเทศเนเธอร์แลนด์
16 พค 61	จับผู้ต้องหาชาวต่างชาติ เปิดเว็บแพร่ภาพลามกเด็ก รายได้ปีละกว่า 100 ล้าน	ประจวบฯ			ร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีลักษณะอันลามกฯ และร่วมกันเพื่อความประสงค์แห่งการค้า เผยแพร่ซึ่งสื่อลามก อนาจารเด็ก	กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ร่วมกับตำรวจเนเธอร์แลนด์
11 พค 61	รองผบช.ทท.จับเว็บไซต์ลามกอนาจาร ปิดกว่า 500 เว็บ เช็คบิลมีเอี่ยวเกลี้ยง!				เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำผลิต มีไว้ หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก, หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็กแล้วโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใดๆ หรือโดยวิธีใด, นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ฯ ที่มีลักษณะอันลามก และเผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ฯ ที่มีลักษณะอันลามกและประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้"	ผบก.ปคม. บูรณาการกำลังร่วมกับ สตม. บก.ปอท. พฐู

ตารางที่ ๔ - ๑ ขบวนการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อกลามกอนาจารเด็ก และ พรบ. สื่อกลามกอนาจารเด็ก (ต่อ)

3 พค 61	รบบฝรั่งเศสเชื้อเอดส์ คาสื่อกลามก หลังหนี กบดานในไทย	ชัยภูมิ				ล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์ ในนอร์เวย์ แล้วหลบหนีข้ามชาติ	กองบังคับการปราบปรามได้รับการประสานจากกองกิจการ ต่างประเทศ และคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ (กตท.) กรม สอบสวนคดีพิเศษ (กสพ.) กรณีได้รับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จาก สำนักงานประสานงานฝ่ายกิจการตำรวจและศุลกากร กลุ่มประเทศ สแกนดิเนเวีย ประจำประเทศไทย
3 พค 61	ตำรวจบุกรวบชาวอเวย์ หนีคดีล่วงละเมิด เด็ก ติดเชื้อ HIV ที่หลบหนีเข้าไทย	ชัยภูมิ				ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก	สภ.เมืองชัยภูมิ ตม.จังหวัดชัยภูมิ และทหาร
3 พค 61	ตร.ไทยนอร์เวย์ล่าข้ามชาติตามรบบฝรั่งเศส ไล่เด็กสาวมหาภัยโรคร้ายหนีกบดานที่ ชัยภูมิ	ชัยภูมิ				ต้องสงสัยในการล่วงละเมิดทางเพศ และครอบครองสื่อลามก อนาจารผู้เยาว์ ในราชอาณาจักร	สภ.เมืองชัยภูมิ ตม.จังหวัดชัยภูมิ และทหาร
3 พค 61	รบบฝรั่งเศส ไล่ตัวข้ามชาติคาถาลิปลิว อนาจารเด็กหญิง	ชัยภูมิ				ต้องสงสัยในการล่วงละเมิดทางเพศ และครอบครองสื่อลามก อนาจารผู้เยาว์ ในราชอาณาจักร	สภ.เมืองชัยภูมิ ตม.จังหวัดชัยภูมิ และทหาร
21 เมย 61	คนงานเรือชาวจีนลวงเด็กหญิงวัย 13 ปี ล่วงละเมิดทางเพศ	สมุทรปราการ	13	หญิง		พรากผู้เยาว์ เพื่อการอนาจารเด็กเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี	สภ.พระประแดง
18 เมย 61	ใคร่เด็ก ออนไลน์					รายงานโรคใคร่เด็ก	
5 เมย 61	รบบชาวต่างชาติครอบครองสื่อลามก อนาจารเด็กกลางเมืองพัทยา	ชลบุรี				ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก	ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองชลบุรี สนธิกำลังร่วมกับตำรวจภูธรภาค 2
5 เมย 61	ตะลึง! DSI ค้นบ้านชาวฝรั่งเศสพบภาพ ลามกเด็กเพียบ	ชลบุรี				ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก	ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองชลบุรี สนธิกำลังร่วมกับตำรวจภูธรภาค 2
5 เมย 61	รบบเจ้าฝรั่งเศส! ครอบครองสื่อลามก อนาจารเด็ก	ชลบุรี				ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก	ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองชลบุรี สนธิกำลังร่วมกับตำรวจภูธรภาค 2
5 เมย 61	รบบชาวต่างชาติครอบครองสื่อลามก อนาจารเด็กกลางเมืองพัทยา	ชลบุรี				ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก	
8 กพ 61	พล.ต.อ. ธรรมศักดิ์ สดม ร่วมกับ TICAC จับชาวญี่ปุ่นครอบครองสื่อลามก-อนาจาร	กรุงเทพฯ				ผลิต ครอบครองและเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหา ผลประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และนำเข้าสู่ ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลมีลักษณะอันลามก	คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทาง อินเทอร์เน็ต (Thailand Internet Crimes Against Children – TICAC Task Force) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

ตารางที่ ๔ - ๑ ข้าราชการล่งละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อกอนาจารย์เด็ก และ พรบ. สื่อกอนาจารย์เด็ก (ต่อ)

8 กพ 61	รวบหนุมญี่ปุนอนาจารย์ ด.ช. 160 คนแพร์ สื่อกอนาก	กรุงเทพฯ			ผลิต ครอบครองและเผยแพร่สื่อกอนาจารย์เด็ก เพื่อแสวงหา ประโยชน์ในทางเพศ สำหรับตนหรือบุคคลอื่นและนำเข้าสู่ระบบ คอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลมีลักษณะอันลามก ระวังโทษจำคุก 7 ปี ปรับ 140,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	คณะทำงานปราบปรามล่งละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
2 กพ 61	ฝากขัง "ครูฝ้ายปกครอง" ล่งละเมิดเด็ก ม.1	สมุทรสาคร		หญิง	ล่งละเมิดนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	สภ.สมุทรสาคร
30 มค 61	เปิดเส้นทางสายเปย์! "เน โสฟาทุรา" เมีย 15 รายได้หลักแสน	กรุงเทพฯ	10	หญิง	กระทำอนาจารย์เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี	สน.ท่าข้าม
25 มค 61	สั่งจำคุก 175 ปี แพทย์ล่งละเมิดทางเพศ นักยี่มนาสดิกหญิงทีมชาติสหรัฐฯ	USA	10	หญิง	ล่งละเมิดทางเพศต่อนักยี่มนาสดิกหญิงทีมชาติสหรัฐฯ หลาย คน ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ถ่ายภาพลามกอนาจารย์ของเด็กผู้หญิง	ศาล
12 มค 61	"ไทแคค" พบล่อลวงเด็ก-เยาวชนถ่ายคลิป ทางเพศเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์มากขึ้น	กรุงเทพฯ			คณะทำงานปราบปรามการล่งละเมิดทางเพศต่อเด็กทาง อินเทอร์เน็ต (ไทแคค) เดือนพบการล่อลวงเด็กและเยาวชนไป ถ่ายคลิปทางเพศเผยแพร่ในสื่อออนไลน์มากขึ้น ขณะที่มีมูลนิธิ กระจกเงาเผยสถิติรับแจ้งเด็กหายในปีที่ผ่านมา จำนวน 422 คน	คณะทำงานปราบปรามการล่งละเมิดทางเพศต่อเด็กทาง อินเทอร์เน็ต หรือ ไทแคค (TICAC)
11 มค 61	"TICAC" โชว์ผลงาน 2 ปี จับล่งละเมิด เด็กทางไซเบอร์ 71 คดี	กรุงเทพฯ			ศูนย์ TICAC ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 2 โดยผลการ ดำเนินงานที่ผ่านมา สามารถดำเนินคดีได้ทั้งสิ้น 71 คดี โดยในปี 2559 สามารถดำเนินคดีได้ 24 คดี และในปี 2560 ได้ 43 คดี จะเห็นว่าผลงานของศูนย์ TICAC ในปีนี้เพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า จากการดำเนินงานในปีแรก และคาดการณ์ว่า ในปีนี้จะมีคดีเพิ่มขึ้น อีกเป็นจำนวนมาก	คณะทำงานปราบปรามการล่งละเมิดทางเพศต่อเด็กทาง อินเทอร์เน็ต หรือ ไทแคค (TICAC)
10 มค 61	เด็ก ม.4 ร้องศูนย์ดำรงธรรม ถูกหนุมใหญ่ ล่งละเมิดทางเพศนาน 4 ปี	พิษณุโลก	13-17	ชาย	ข่มขืนกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี	ศูนย์ดำรงธรรม พม.จ.พิษณุโลก สภ.เมืองพิษณุโลก

ตารางที่ ๔ - ๑ ขบวนการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อลามกอนาจารเด็ก และ พรบ. สื่อลามกอนาจารเด็ก (ต่อ)

9 มค 61	ตร.ไทยเดินทางวาดล้างผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โขว์ยอตจับแขงสหรัฐ-อังกฤษ 6 เท่า แนะนำเพจ TICAC แจ้งเบาะแส	กรุงเทพฯ			ในปี 2559 ประเทศไทยมีผลการจับกุมผู้ต้องหาคดีการล่วงละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ตเพียงแค่ 3 ราย แต่หลังจากก่อตั้ง ในปี 2560 ประเทศไทยมีสถิติการจับกุมผู้ต้องหาพุ่งสูงขึ้นถึง 32 ราย ซึ่งมากกว่าสหรัฐอเมริกาและอังกฤษกว่า 6 เท่า โดยคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้อันดับ 1 เป็นคดีการครอบครองสื่อลามกเด็ก รองลงมาคือการค้ามนุษย์และการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ตามลำดับ ส่วนคดีที่น่าสนใจในช่วงปี 2560 ที่ผ่านมานั้น ด้วยความร่วมมือระหว่าง TICAC ตำรวจภูธรภาค 5 และ FBI เมื่อวันที่ 15 พ.ย. 2560 ได้ร่วมกันจับกุมคนร้ายชาวไทยได้ในบริเวณพื้นที่จังหวัดลำปาง ในข้อหา มีวัตถุหรือสิ่งของลามกไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครอง	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6 พย 60	ดีเอสไอ จับชาวต่างชาติ กระทำอนาจารเด็ก	ประจวบฯ	10	ชาย	กระทำการอนาจารเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี พรากผู้เยาว์ซึ่งอายุไม่เกิน 15 ปี ไปจากบิดาเพื่อการอนาจาร หรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจารเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทน หรือเพื่อการอื่นใด	กองกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ดีเอสไอ และเจ้าหน้าที่ตำรวจเนเธอร์แลนด์
22 กย 60	ตำรวจรวบพี่ชายดาราดัง ล่วงละเมิดเด็กสาวอายุ 15 เจ้าตัวปฏิเสธ	หนองคาย	15	หญิง	ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงและร่วมกันพรากผู้เยาว์อายุมากกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดาเพื่อการอนาจารโดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจ	สน. โชคชัย สภ. เมืองหนองคาย
16 กย 60	รวบแม่ลามกวัย 68 ปี หัวอนาจารเด็กหญิงวัย 7 ขวบ แต่ไม่สำเร็จ เหตุถูกเขาไม่ชน เจ้าตัวให้การปฏิเสธ	นครนายก	7	หญิง	พรากผู้เยาว์เด็กหญิงอายุต่ำกว่า13ปีไปเพื่ออนาจาร	สภ.ดงละคร จ.นครนายก

ตารางที่ ๔ - ๑ ข่าวการล่องละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อกอนาจารย์เด็ก และ พรบ. สื่อกอนาจารย์เด็ก (ต่อ)

8 กย 60	ตำรวจปราบปรามการละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ต(TICAC) บุก จับเฒ่าอเมริกันวัย 66 ปี คา คอนโดเชียงใหม่ พร้อม สื่อกอนาจารย์เด็ก	เชียงใหม่			มีสื่อลามกอนาจารย์เด็กไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย	คณะทำงานปราบปรามการละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ต(TICAC)
7 กย 60	จับเฒ่าต่างชาติทำสื่อลามกอนาจารย์เด็กพร้อมของกลางเพียบ	เชียงใหม่			มีสื่อลามกอนาจารย์เด็กไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย	คณะทำงานปราบปรามการละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ต(TICAC)
15 กค 60	ฝ่ายปกครอง จ.ศรีสะเกษ จับผู้ต้องหาลักลอบขายสื่อลามกอนาจารย์	ศรีสะเกษ			ฝ่ายปกครอง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ สนธิกำลังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจยึดสื่อลามกอนาจารย์ภายในร้านค้าแห่งหนึ่งในสถานี่ขนส่งผู้โดยสาร หลังได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านว่ามีการลักลอบจำหน่ายสื่อลามกอนาจารย์	ตำรวจ ทหาร และฝ่ายปกครอง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
31 สค 60	ดีเอสไอ จับมือ ตำรวจภูธรภาค 6 และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ทลายแหล่งเก็บสื่อลามกอนาจารย์เด็ก เพื่อขายให้ผู้มีรสนิยมทางเพศกับเด็ก ทั่วประเทศไทย พบภาพของกลางมากที่สุด เท่าที่มีการจับกุมสื่อลามกเด็กที่ผ่านมา เตรียมขยายผล เดินเชิงรุกร่วมกับตำรวจสากล INTERPOL ต่อไป	พิษณุโลก			ครอบครองสื่อลามกอนาจารย์เด็ก	กองกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 6 กองกำกับการวิเคราะห์ข่าวและเครื่องมือพิเศษกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 6 และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
22 มีค 60	สาววัย 15 ถูกล่องละเมิดทางเพศถ่ายทอดผ่านเฟซบุ๊กไลฟ์ คนดูกว่า 40 คนไม่มีใครแจ้งตำรวจ	USA/ ออนไลน์	15	หญิง		facebook
7 มีค 60	พี่สาวไม่เชื่อ น้องชายล่องละเมิดเพื่อน ด.ญ.4 ขวบ	สมุทรปราการ	4	หญิง		สภ. บางปู พม. จังหวัดสมุทรปราการ
19 พย 59	แม่ช็อก พระวัดดังแซทล่องลูกสาวม.1 ล่องละเมิดทางเพศ	นนทบุรี	12	หญิง	พรากผู้เยาว์และกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน 13 ปี	สภ. บางศรีเมือง
14 มิย 59	ชุด ออสเตรเลีย ประสาน ดีเอสไอ ค้นบ้านพัก ย่านแฮปปี้แลนด์ จับ "ชาย 62 ปี" โพสต์ข้อความ ลามกอนาจารย์ สื่อโซเชียล	กรุงเทพ			ครอบครองสื่อลามกอนาจารย์เด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น มีโทษคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และความผิดตาม พรบ. คอมพิวเตอร์ ผลิตสื่อลามกอนาจารย์	กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ ดี เอส ไอ พร้อมเจ้าหน้าที่ ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง, เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ลาดพร้าว ร่วมกับเจ้าหน้าที่ทหารจากกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 12 รักษาพระองค์

ตารางที่ ๔ - ๑ ขบวนการล่องละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อบริการทางเพศเด็ก และ พรบ. สื่อบริการทางเพศเด็ก (ต่อ)

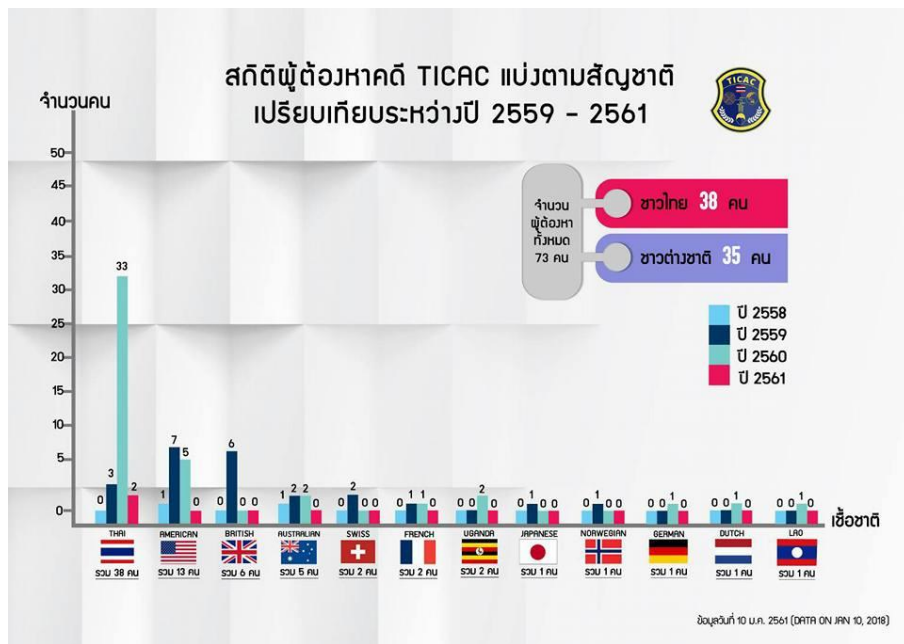
11 มีค 59	สนช.แก้กม.อาญาแล้ว 4 ครั้ง ห้ามหนังโป๊เด็ก-ชมขิ่นศพ ชมขิ่นเด็กเพิ่มโทษ ให้ออกลงอาญาใส่กัไลติดตามตัว				แก้ไข กม อาญา ฉบับที่ 22 23 24 และล่าสุด	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
9 ธค 58	ดีเอสไอจับฝรั่ง 2 สัญชาติ ล่องละเมิดทางเพศเด็ก	อุบลราชธานี			เผยแพร่ ครอบครอง สื่อบริการทางเพศเด็ก เพื่อใช้ในการล่องละเมิดทางเพศเด็ก	สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาญากรมระหว่างประเทศ ตำรวจสหพันธ์ออสเตรเลีย ประจำสถานเอกอัครราชทูตเครือรัฐออสเตรเลียประจำประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
17 กย 58	'ครอบครอง' สื่อบริการทางเพศเด็กผิดกฎหมาย 'ค้า-ผลิต-เผยแพร่' จำคุกสูงสุด 10 ปี				ร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอโดย จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสนช. และคณะ อีก 50 คน 19 กุมภาพันธ์ 2558 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้บรรจุร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ว่าด้วยเรื่องความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ต่อมาในเดือนมีนาคม ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว และสนช. ผ่านวาระ 3 ในวันที่ 14 พฤษภาคม 2558	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
16 มีค 58	"รู้ก่อนผ่าน กฎหมายอาญาว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็ก"				ร่าง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารในเด็กฯ นับเป็นฉบับแรกที่เสนอโดยสมาชิก สนช. อย่างเป็นทางการในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ ที่ประชุม สนช.มีมติให้นำร่างดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ก่อน ทั้งนี้มีที่ศนะเกี่ยวกับแนวคิดการออกกฎหมายลามกเด็ก จากกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และนักวิชาการ	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
20 กพ 58	ช่วยหนูด้วย!! จัดการ "สื่อลามกเด็ก" อุดช่องโหว่กฎหมายที่หายไป				ผ่านการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ให้การครอบครองสื่อลามกเด็ก ผิดกฎหมาย	มูลนิธิพิทักษ์และคุ้มครองเด็ก
12 พย 57	เตรียมแก้กฎหมายอาญา ชมขิ่นเด็กปรับเพิ่ม 10 เท่า อ้างไม่รู้ไม่ได้				ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ในเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศ กำลังอยู่ในวาระการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เพื่อแก้ไขปรับปรุงความผิดเกี่ยวกับเพศในประมวลกฎหมายอาญา มีการแก้ไขมาตรา 277 โดยเพิ่มเติมข้อความบางส่วน และเพิ่มมาตราเข้ามาใหม่อีกสองมาตรา คือ มาตรา 285/1 และมาตรา 321/1	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตารางที่ ๔ - ๑ ขบวนการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ สื่อบริการทางเพศเด็ก และ พรบ. สื่อบริการทางเพศเด็ก (ต่อ)

24 มิย 57	รายงาน.. 'สื่อลามก' เกี่ยวอะไรกับค้ามนุษย์?			ไทยถูกกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐปรับลดระดับในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ปี 2557 หรือ TIP Report จากที่เคยอยู่ระดับ เทียร์ 2 จับตาพิเศษ (Tier 2 Watch List) ไปอยู่ระดับเทียร์ 3 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุด โดยอ้างเหตุผลว่าการจัดการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ของไทยไม่เป็นไปตามมาตรฐาน (ของสหรัฐ) โดยเฉพาะกับสินค้า 5 ชนิดที่มีการใช้แรงงานบังคับและแรงงานเด็ก ได้แก่ อ้อย กุ้ง ปลา สิ่งทอ และ สื่อลามก	วิศิษฐ์ ชวนพิพัฒน์พงศ์
-----------	---	--	--	--	------------------------

ส่วนคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต (TICAC) (สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์, ๒๕๖๑) ได้แถลงผลการทำงานว่าในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมา สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดเป็นผู้ต้องหาชาวไทย จำนวน ๓๘ คน และผู้ต้องหาต่างชาติ จำนวน ๓๕ คน จากทั้งหมด ๗๑ คดี แยกเป็นคดีค้ามนุษย์ จำนวน ๒๑ คดี, คดีล่วงละเมิดทางเพศเด็ก จำนวน ๑๓ คดี, คดีครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก จำนวน ๓๑ คดี และส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร จำนวน ๖ คดี โดยจำแนกผู้กระทำความผิดตามสัญชาติ ไว้ในภาพที่ ๔ - ๑

แผนภาพที่ ๔ - ๑ สถิติผู้ต้องหาที่ TICAC จับได้แยกตามสัญชาติ



ที่มา : MGR Online : <https://mgronline.com/crime/detail/961000003408>

นอกจากนี้ คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต (TICAC) พบว่ามีการล่อลวงให้เด็กและเยาวชน ถ่ายคลิปทางเพศเผยแพร่ในสื่อออนไลน์มากกว่า ๓๐๐ กรณี ที่ยังต้องสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด และเชื่อว่ายังมีการลักลอบกระทำความผิดอีกมาก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำงานใกล้ชิดกับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ได้รายงานการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ พบว่าสถิติเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจากหลายสาเหตุ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๔ - ๒. ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยรวมลดลง แต่ที่น่าสังเกตคือ จำนวนกรณีที่เกิดจากบุคคลในครอบครัวล่วงละเมิดทางเพศกลับมีมากขึ้น

ตารางที่ ๔ - ๒ สถิตินักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

เหตุ/กรณี	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
เด็กกับเด็ก	๑๐๐	๙๓	๒๘	๑๒	๑๐
ครู/บุคลากรทางการศึกษากับเด็ก	๒๑	๗	๕	๑๒	๘
บุคคลอื่นกับเด็ก	๑๙๔	๕๔	๓๖	๒๐	๓๓
บุคคลในครอบครัวกับเด็ก			๓๘	๒๒	๑๗
อื่น ๆ	๔	๑๓			
รวม	๓๑๙	๑๖๗	๑๐๗	๖๖	๖๘

ที่มา : ดัดแปลงจากข้อมูลจาก ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. ผลจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ๖ ท่าน ถูกนำมาถอดคำพูด ตรวจสอบรูปแบบ และวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล โดยยึดเอารูปแบบของงานวิจัยคือวิธีการในการแก้ปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย รวมถึงความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา เพื่อสังเคราะห์หามาตรการในการแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ำนุชย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

๒.๑ ประเด็นแนวโน้มของปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ และสื่อลามกอนาจารเด็ก

ผลจากข้อมูลเชิงคุณภาพเมื่อพิจารณาตามประเด็นของคำถาม ผู้ให้ข้อมูล ๖ ท่าน มีความเห็นว่าสถานการณ์การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ำนุชย์(เด็ก)และสื่อลามกอนาจารเด็ก มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในสื่อต่างๆ ทั้งเด็กไทยและต่างชาติ รูปแบบของการล่วงละเมิดทางเพศ การค้ำนุชย์ และสื่อลามกอนาจารอยู่ในสื่อสังคมออนไลน์มากขึ้น เนื่องจากเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบัน อีกทั้งผู้ที่กระทำความผิด และเหยื่อก็มียาอายุน้อยลงกว่าเมื่อก่อน ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งกล่าวว่า “ปัจจุบันมีอัตราอายุน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับ ๓๐ ปีที่ผ่านมา เพราะถูกต่างชาติจับตาเรื่องปัญหาการค้ำนุชย์และเด็กต่างชาติเข้ามาในตลาดมากขึ้น” นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้น “เกิดจากความสมัครใจของเยาวชนเอง” ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะแก้ไข นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่กระทำความผิดมักจะเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็ก เช่น “พ่อละเมิดลูก”

๒.๒ ประเด็นผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ำนุชย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก มีผลกระทบในทางลบต่อภาพลักษณ์ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ “ทำให้ประเทศเสียหาย มีชื่อเสียงว่าเป็นไทยแลนด์แดนแห่งเซ็กส์” “Sin City” เป็นเป้าหมายของ “Sex Tourism” และ “Child Sex Tourism” การค้ำนุชย์ทำให้เกิด “การกีดกันทางการค้า” หากสหรัฐอเมริกาจัดให้ไทยอยู่ใน TIER ที่สูงขึ้น จะทำให้ตลาดต่างประเทศเฟื่องเลี้ยง และส่งผลต่อการส่งออกของประเทศ

๒.๓ ประเด็นกฎหมาย

สำหรับการปราบปรามปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก ประเทศไทยเราได้ตรากฎหมายหลายฉบับ ได้แก่ “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑, (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐” และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวว่าประเทศเรามีกฎหมายในการปราบปราม และมีบทลงโทษที่หนักพอสมควร หากแต่ “การบังคับใช้ยังย่อหย่อนอยู่มาก” อีกทั้งเราไม่มีกฎหมายในลักษณะของการ “ป้องกัน” เหมือนอย่างกฎหมายในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะ

๒.๔ ประเด็นหนทางแก้ไข

ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านมีความเห็นว่าเราควรต้องปรับปรุงและแก้ไข ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก ให้ดีขึ้น โดยให้คำแนะนำที่สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

๒.๔.๑ ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ทำงาน ป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยเฉพาะ รวมถึงหน่วยงานนี้ต้องมีความเชี่ยวชาญที่จะป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์เด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ที่ใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการกระทำผิดด้วย มีการ “บูรณาการร่วมกัน” ระหว่าง “ผู้ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต ผู้บังคับใช้กฎหมาย และองค์กรเอกชน” ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการทำงานโดย “ใช้มาตรการเชิงรุก” และมีการ “พัฒนามาตรฐาน ขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เป็นสากล” จัดการอบรมให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานเข้าใจการทำงานที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

๒.๔.๒ ต้อง “สร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นในสังคม” แก่ไขทัศนคติต่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์เด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถกระทำได้ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ควรให้ความรู้แก่เด็กในสิทธิของตนเอง ในขณะเดียวกัน “ผู้ปกครองต้องให้ความใส่ใจ” หมั่นตรวจสอบพฤติกรรมของเด็กมากขึ้น รู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยม ไม่ตกเป็นเหยื่อ อีกทั้งคนในสังคมที่ใกล้ชิดเด็กเช่นโรงเรียน หรือองค์กรส่วนท้องถิ่น ต้องสอดส่องดูแลสังคมของตนเองให้ดี มี “มาตรการบังคับให้สถานศึกษา และร้านเกมใช้อินเทอร์เน็ตแบบปลอดภัยสำหรับเด็ก” ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวช่วยในการสร้างช่องทางร้องทุกข์หรือแจ้งเบาะแส “มีการลงโทษผู้ที่กระทำผิดทางเพศ” รวมถึงมี “การจำกัดสิทธิ รายงานตัว และคุมประพฤติ”

๒.๔.๓ ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่าง “จริงจัง” และมีความ “เด็ดขาด” ควร “ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย” ต่อรูปแบบของการประกอบอาชญากรรมต่อเด็ก และเพื่อให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถ “ทำงานได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ” สร้างความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเด็กรวมทั้งอัยการ และศาลยุติธรรม กำหนดมาตรการ/เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลลามกอนาจารต่าง ๆ

๒.๕ ประเด็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา

ผู้ให้ข้อมูลยังได้ชี้ให้เห็นว่าการแก้ไข ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก นั้นมีข้อที่เป็นอุปสรรคหลายประการ กล่าวคือ สังคมไทยยังมีทัศนคติต่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กว่าเป็นเรื่องไกลตัว และคิดว่าพฤติกรรมบางอย่างที่ปฏิบัติต่อเด็ก หรือการมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองเป็นเรื่องธรรมดาที่ใคร ๆ ก็ทำกัน อีกทั้ง “กฎหมายยังมีช่องว่าง” ต้องปรับปรุงในเรื่องการคุ้มครองผู้เสียหาย และไม่มีกฎหมายในลักษณะของการป้องกัน “ต้องให้อำนาจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน” จจุบันเจ้าหน้าที่ที่ทำงานใน “การปราบปรามอาชญากรรมด้านนี้ยังมีจำนวนน้อย” “ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหลัก” “ขาดความรู้ ทักษะ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน” และ “ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน” อีกทั้งมีหลายหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องในคดีเดียวกัน จึงเกิด “การเกี่ยงงาน หรือความรับผิดชอบ”

๓. ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒๒ คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือแบบตามความสะดวก (Convenient Sampling) โดยใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ เปิดรับข้อมูลระหว่างวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ - ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ รวมเวลา ๑๗ วัน โดยข้อมูลจะถูกนำมาทำความสะอาด ใส่รหัส ก่อนที่จะนำเข้าสู่โปรแกรมช่วยการประมวลผลทางสถิติ มีการใช้สถิติเชิงพรรณนาเช่นร้อยละ ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ความถี่ และฐานนิยม ผลของการวิเคราะห์ทั้ง ๕ ส่วน แสดงอยู่ในหัวข้อต่อไปนี้

๓.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และการปกครองเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงในจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเป็นหญิงร้อยละ ๕๓ และเพศชายร้อยละ ๔๖ และไม่ระบุเพศ ร้อยละ ๑ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ ๒๑ ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๔๖ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และร้อยละ ๔๒ มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ ๓๕ เป็นข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้างในหน่วยงานของรัฐ รองลงมา หรือร้อยละ ๒๗ เป็นพนักงานในบริษัทเอกชน และร้อยละ ๑๓ เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ ๓๖ มีรายได้อยู่ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท รองลงมาคือร้อยละ ๒๗ มีรายได้มากกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๕๒ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีในปกครอง และร้อยละ ๕๒ ไม่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีในปกครอง

๓.๒ การรับข่าวสารเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก ของกลุ่มตัวอย่าง ภายในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อมวลชนต่าง ๆ พบว่า

ตารางที่ ๔-๓ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ

สื่อ	บ่อยมาก > ๖ ครั้ง	บ่อย (๕-๖ ครั้ง)	ปานกลาง (๓-๔ ครั้ง)	น้อย (๑-๒ ครั้ง)	นานกว่านั้น (> ๓ เดือน)	ไม่เคย
๑. สื่อมวลชน						
โทรทัศน์	๑๕๖ (๒๖.๙๗)	๑๒๑ (๒๘.๖๗)	๙๒ (๒๑.๘๐)	๒๘ (๖.๖๔)	๑๘ (๔.๒๗)	๗ (๑.๖๖)
วิทยุ	๒๕ (๕.๙๒)	๕๒ (๑๒.๓๒)	๑๕๖ (๓๖.๙๗)	๙๒ (๒๑.๘๐)	๒๙ (๖.๘๗)	๖๘ (๑๖.๑๑)
หนังสือพิมพ์	๔๓ (๑๐.๑๙)	๙๔ (๒๒.๒๗)	๑๔๗ (๓๔.๘๓)	๕๗ (๑๓.๕๑)	๓๙ (๙.๒๔)	๔๒ (๙.๙๕)
นิตยสาร	๙ (๒.๑๓)	๔๘ (๑๑.๓๗)	๑๓๔ (๓๑.๗๕)	๙๕ (๒๒.๕๑)	๓๔ (๘.๐๖)	๑๐๒ (๒๔.๑๗)
อินเทอร์เน็ต	๒๓๓ (๕๕.๒๑)	๑๐๑ (๒๓.๙๓)	๖๒ (๑๔.๖๙)	๑๘ (๔.๒๗)	๖ (๑.๕๒)	๒ (๐.๕๗)
๒. สื่อบุคคล						
สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	๕๑ (๑๒.๐๙)	๘๕ (๒๐.๑๔)	๑๒๔ (๒๙.๓๘)	๗๐ (๑๖.๕๙)	๓๖ (๘.๕๓)	๕๖ (๑๓.๒๗)
เพื่อนบ้าน/ เพื่อนร่วมงาน/ เพื่อน ฝูง	๕๕ (๑๓.๐๓)	๘๐ (๑๘.๙๖)	๑๒๙ (๓๐.๕๗)	๖๖ (๑๕.๖๔)	๔๖ (๑๐.๙๐)	๔๖ (๑๐.๙๐)
เพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ไลน์	๑๓๙ (๓๒.๙๔)	๑๐๘ (๒๕.๕๙)	๘๖ (๒๐.๓๘)	๔๐ (๙.๔๘)	๑๙ (๔.๕๐)	๓๐ (๗.๑๑)
เจ้าหน้าที่องค์กรอิสระที่เกี่ยวกับ เรื่องนี้	๓๖ (๘.๕๓)	๖๑ (๑๔.๕๔)	๑๓๕ (๓๑.๙๙)	๖๙ (๑๖.๓๕)	๓๕ (๘.๒๙)	๘๖ (๒๐.๓๘)
๓. สื่อเฉพาะกิจ						
แผ่นพับ	๑๒ (๒.๘๔)	๓๐ (๗.๑๑)	๑๕๓ (๓๖.๒๖)	๗๙ (๑๘.๗๒)	๓๗ (๘.๗๗)	๑๑๑ (๒๖.๓๐)
โปสเตอร์	๑๒ (๒.๘๔)	๓๕ (๘.๒๙)	๑๕๒ (๓๖.๐๒)	๘๙ (๒๑.๐๙)	๓๙ (๙.๒๔)	๙๕ (๒๒.๕๑)
ป้ายประกาศ/ คัทเอ้าท์/ บิลบอร์ด	๑๙ (๔.๕๐)	๔๓ (๑๐.๑๙)	๑๔๑ (๓๓.๔๑)	๙๖ (๒๒.๗๕)	๔๐ (๙.๔๘)	๘๓ (๑๙.๖๗)
การเข้าร่วมกิจกรรมที่รณรงค์ ต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็ก	๑๗ (๔.๐๓)	๔๓ (๑๐.๑๙)	๑๓๗ (๓๒.๔๖)	๗๔ (๑๗.๕๔)	๔๑ (๙.๗๒)	๑๑๐ (๒๖.๐๗)

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๕๕.๒๑ ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก ภายในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อมวลชนประเภทอินเทอร์เน็ต เป็นอันดับหนึ่ง คือ ได้รับข่าวสารบ่อยหรือมากกว่า ๖ ครั้ง รองลงมาคือ สื่อบุคคลประเภทเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ไลน์ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙๔ และสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ ที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๒๖.๙๗ ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ กล่าวว่าได้รับข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ๓-๔ ครั้งในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา นอกจากนี้ข้อมูลยังแสดงว่า ๑ ใน ๔ ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับข้อมูลจากสื่อเฉพาะกิจทุกประเภท

๓.๓ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ. สื่อลามกอนาจารเด็ก) ของกลุ่มตัวอย่าง ภายในระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อมวลชนต่าง ๆ

ตารางที่ ๔-๔ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ พรบ.สื่อลามกอนาจารเด็กจากสื่อประเภทต่างๆ

สื่อ	บ่อยมาก > ๖ ครั้ง	บ่อย (๕-๖ ครั้ง)	ปานกลาง (๓-๔ ครั้ง)	น้อย (๑-๒ ครั้ง)	นานกว่านั้น (> ๓ เดือน)	ไม่เคย
๑. สื่อมวลชน						
โทรทัศน์	๗๕ (๑๗.๗๗)	๑๒๒ (๒๘.๙๑)	๙๘ (๒๓.๒๒)	๔๖ (๑๐.๙๐)	๓๕ (๘.๒๙)	๔๖ (๑๐.๙๐)
วิทยุ	๑๖ (๓.๗๙)	๕๗ (๑๓.๕๑)	๑๓๗ (๓๒.๔๖)	๘๒ (๑๙.๔๓)	๓๘ (๙.๐๐)	๙๒ (๒๑.๘๐)
หนังสือพิมพ์	๒๐ (๔.๗๔)	๗๐ (๑๖.๕๙)	๑๔๕ (๓๔.๓๖)	๗๕ (๑๗.๗๗)	๓๓ (๗.๘๒)	๗๙ (๑๘.๗๒)
นิตยสาร	๑๐ (๒.๓๗)	๔๒ (๙.๙๕)	๑๒๗ (๓๐.๐๙)	๙๐ (๒๑.๓๓)	๓๕ (๘.๒๙)	๑๑๘ (๒๗.๙๖)
อินเทอร์เน็ต	๑๔๓ (๓๓.๘๙)	๙๑ (๒๑.๕๖)	๘๒ (๑๙.๔๓)	๔๘ (๑๑.๓๗)	๓๑ (๗.๓๕)	๒๗ (๖.๔๐)
๒. สื่อบุคคล						
สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	๓๗ (๘.๗๗)	๘๐ (๑๘.๙๖)	๑๑๓ (๒๖.๗๘)	๗๖ (๑๘.๐๑)	๒๓ (๕.๕๕)	๙๓ (๒๒.๐๔)
เพื่อนบ้าน/ เพื่อนร่วมงาน/ เพื่อนฝูง	๔๘ (๑๑.๓๗)	๖๘ (๑๖.๑๑)	๑๒๗ (๓๐.๐๙)	๕๗ (๑๓.๕๑)	๓๕ (๘.๒๙)	๘๗ (๒๐.๖๒)
เพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก อินสตาแกรม ไลน์	๘๘ (๒๐.๘๕)	๘๖ (๒๐.๓๘)	๙๖ (๒๒.๗๕)	๖๓ (๑๔.๙๓)	๓๐ (๗.๑๑)	๕๙ (๑๓.๙๘)
เจ้าหน้าที่องค์กรอิสระที่เกี่ยวกับเรื่องนี้	๒๗ (๖.๔๐)	๖๓ (๑๔.๙๓)	๑๒๓ (๒๙.๑๕)	๗๖ (๑๘.๐๑)	๓๑ (๗.๓๕)	๑๐๒ (๒๔.๑๗)
๓. สื่อเฉพาะกิจ						
แผ่นพับ	๑๑ (๒.๖๑)	๔๒ (๙.๙๕)	๑๓๙ (๓๒.๙๔)	๗๘ (๑๘.๔๘)	๒๙ (๖.๘๗)	๑๒๓ (๒๙.๑๕)
โปสเตอร์	๑๓ (๓.๐๘)	๔๗ (๑๑.๑๔)	๑๓๐ (๓๐.๘๑)	๘๔ (๑๙.๙๑)	๓๑ (๗.๓๕)	๑๑๗ (๒๗.๗๓)
ป้ายประกาศ/ คัทเอ๊าท์/ บิลบอร์ด	๒๐ (๔.๗๔)	๔๗ (๑๑.๑๔)	๑๒๗ (๓๐.๐๙)	๘๙ (๒๑.๐๙)	๓๐ (๗.๑๑)	๑๐๙ (๒๕.๘๓)
การเข้าร่วมกิจกรรมที่รณรงค์ต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็ก	๒๕ (๕.๙๒)	๕๕ (๑๓.๐๓)	๑๑๙ (๒๘.๒๐)	๘๒ (๑๙.๔๓)	๒๑ (๔.๙๘)	๑๒๐ (๒๘.๔๔)

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ. สื่อลามกอนาจารเด็ก) ภายในระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อประเภทสื่อมวลชนบ่อยที่สุด โดยรับรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๓๓.๔๙ รับรู้ข่าวสารบ่อยมาก คือมากกว่า ๖ ครั้ง ในระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา รองลงมาคือโทรทัศน์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๒๘.๙๑ รับรู้ข่าวสาร

บ่อย หรือ ๕-๖ ครั้ง ในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา ส่วนการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับปานกลาง หรือ ๓-๔ ครั้ง ในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๒๘.๔๔ ให้ข้อมูลว่าไม่ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) ภายในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อเฉพาะกิจประเภทการเข้าร่วมกิจกรรมที่รณรงค์ต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็ก มากที่สุด

ที่น่าสังเกตคือ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก) ภายในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา จากสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๖ สื่อบุคคลประเภทเจ้าหน้าที่องค์กรอิสระที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๗ และสื่อเฉพาะกิจประเภทแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายประกาศ/ คัทเอ๊าท์/ บิลบอร์ด การเข้าร่วมกิจกรรมที่รณรงค์ต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๕, ๒๗.๗๓, ๒๕.๘๓ และ ๒๘.๔๔ ตามลำดับ

๓.๔ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) จากคำถามทั้งหมด ๑๒ ข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒๒ คน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง ๔-๑๒ คะแนน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยละ ๒๓ ได้คะแนน ๙ คะแนนจากคะแนน ๑๒ คะแนน โดยความถี่ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนระหว่าง ๔-๑๒ คะแนน แสดงอยู่ในแผนภาพที่ ด้านล่างนี้

แผนภาพที่ ๔ - ๒ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนระดับต่าง ๆ



เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบคำถามลำดับที่ ๖ การครอบครองหนังโป๊ที่มีเด็กร่วมแสดงถือเป็นความผิด ถูกมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๑๕ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามลำดับที่ ๑๒ การค้าสื่อลามกอนาจารเด็กมีโทษหนักกว่าการแจกจ่ายที่ไม่ได้ทำเป็นการค้า ถูกน้อยที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๖ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (รายละเอียดในภาคผนวก)

๓.๕ ความคิดเห็นต่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กไปในทิศทางเดียวกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔ - ๕

ตารางที่ ๔ - ๕ ความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก เด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก

ที่	ความเห็น	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	บิดามารดา/ผู้ปกครอง สามารถใช้อำนาจบังคับเด็กให้ค้าบริการ หรือกระทำการอื่นๆ เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก แม้ว่าเด็กจะไม่ยินยอมก็ตาม	๒๓๓ (๕๕.๒๑)	๗๐ (๑๖.๕๙)	๖๕ (๑๕.๔๐)	๒๔ (๕.๖๙)	๓๐ (๗.๑๑)
๒	รัฐหรือองค์กรอิสระไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยคนในครอบครัว	๒๑๗ (๕๑.๔๒)	๘๓ (๑๙.๖๗)	๖๖ (๑๕.๖๔)	๒๓ (๕.๕๕)	๓๓ (๗.๘๒)
๓	เด็กถูกขายมาเพื่อขายบริการทางเพศถือเป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัว	๒๓๔ (๕๕.๔๕)	๘๓ (๑๙.๖๗)	๗๙ (๑๘.๗๒)	๑๑ (๒.๖๑)	๑๕ (๓.๕๕)
๔	การสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กคือหน้าที่ของคนทุกคนในสังคม	๖ (๑.๕๒)	๓ (๐.๗๑)	๑๖ (๓.๗๙)	๓๗ (๘.๗๗)	๓๖๐ (๘๕.๓๑)
๕	รัฐควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กให้มากยิ่งขึ้น	๖ (๑.๕๒)	๖ (๑.๕๒)	๓๑ (๗.๓๕)	๖๑ (๑๔.๔๕)	๓๑๘ (๗๕.๓๖)
๖	สื่อมวลชนให้ความสำคัญต่อสื่อลามกอนาจารเด็กและการล่วงละเมิดทางเพศเด็กน้อยเกินไป	๑๓ (๓.๐๖)	๒๐ (๔.๗๔)	๖๓ (๑๔.๙๓)	๑๒๘ (๓๐.๓๓)	๑๙๘ (๔๖.๗๒)
๗	รัฐและองค์กรอิสระควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แบบที่พ่อแม่/ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก	๔ (๐.๙๕)	๔ (๐.๙๕)	๓๔ (๘.๐๖)	๙๘ (๒๓.๒๒)	๒๘๒ (๖๖.๘๒)
๘	ความยากจนเป็นบ่อเกิดของ การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก	๒๘ (๖.๖๔)	๕๔ (๑๒.๘๐)	๑๐๔ (๒๔.๖๔)	๑๑๒ (๒๖.๕๔)	๑๒๔ (๒๙.๓๘)
๙	ในโรงเรียนควรมีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก	๖ (๑.๕๒)	๘ (๑.๙๐)	๓๐ (๗.๑๑)	๙๖ (๒๒.๗๕)	๒๘๒ (๖๖.๘๒)
๑๐	มาตรการลงโทษผู้ที่ล่วงละเมิดทางเพศเด็กยังไม่เด็ดขาด	๕ (๑.๑๘)	๖ (๑.๕๒)	๒๑ (๔.๙๘)	๖๕ (๑๕.๔๐)	๓๒๕ (๗๗.๐๑)
๑๑	การมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองย่อมเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถกระทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย	๑๔๖ (๓๔.๖๐)	๙๕ (๒๒.๕๑)	๑๒๑ (๒๘.๖๗)	๒๑ (๔.๙๘)	๓๙ (๙.๒๔)
๑๒	เด็กควรได้รับการคุ้มครองสิทธิภายใต้กฎหมาย เหมือนกับผู้ใหญ่	๑๓ (๓.๐๘)	๑๙ (๔.๕๐)	๒๔ (๕.๖๙)	๕๙ (๑๓.๙๘)	๓๐๗ (๗๒.๗๕)
๑๓	การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ส่งผลกระทบต่อระดับประเทศ ทำให้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมลดลง	๙ (๒.๑๓)	๕ (๑.๑๘)	๔๖ (๑๐.๙๐)	๑๑๔ (๒๗.๐๑)	๒๔๘ (๕๘.๗๗)
๑๔	เด็กควรมีสติเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น	๓ (๐.๗๑)	๓ (๐.๗๑)	๒๒ (๕.๒๑)	๑๐๓ (๒๔.๔๑)	๒๙๑ (๖๘.๙๖)
๑๕	ควรส่งเสริมให้ชาวต่างชาติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อบริการทางเพศเด็กเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย	๒๒๕ (๕๓.๓๒)	๗๐ (๑๖.๕๙)	๗๐ (๑๖.๕๙)	๑๘ (๔.๒๗)	๓๙ (๙.๒๔)

ข้อสังเกตที่สำคัญคือ กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่แม้ว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความเห็นในข้อ ๑๑ การมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองย่อมเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถ

กระทำไม่ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวนไม่น้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๗ ที่ยังไม่แน่ใจว่าการมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองนั้นผิดกฎหมาย

หากพิจารณาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นในข้อต่าง ๆ จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๘๕.๓๑ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กคือหน้าที่ของทุกคนในสังคม ร้อยละ ๗๗.๐๑ เห็นว่ามาตรการลงโทษผู้ที่ล่วงละเมิดทางเพศเด็กยังไม่เด็ดขาด และร้อยละ ๗๕.๓๖ เห็นว่ารัฐเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กและการล่วงละเมิดทางเพศเด็กน้อยเกินไป

สรุป

การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่องในประเทศไทยและสมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า แนวโน้มในการเกิดอาชญากรรมมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการล่วงละเมิดทางเพศจากคนใกล้ชิดในครอบครัว ส่วนการค้ามนุษย์จากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นมีเพิ่มมากขึ้น ด้วยการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารเด็กนี้ผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทำให้เด็กถูกล่อลวงได้ง่าย และตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก) ก็มีการจับกุมผู้ที่ผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก เผยแพร่ส่งต่อและมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองเพิ่มมากขึ้น โดยมีผู้ต้องหาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากข้อมูลที่ได้สามารถสรุปได้ว่าการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ต้องมีใช้มาตรการที่เด็ดขาด มีการบูรณาการกันทุกภาคส่วน และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทั้งการป้องกันและแก้ไขกับหน่วยย่อยในสังคมทุกระดับ

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้ทำการเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยจะสรุปวิเคราะห์ข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะต่อไปในบทนี้

สรุป

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และรูปแบบของการกระทำผิดนั้นมักมีความเกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ เช่น มีการเผยแพร่คลิปอนาจารเด็กผ่านทางเว็บไซต์ หรือมีการล่อลวงเด็กโดยใช้ไลน์หรือเฟสบุ๊ก เพื่อล่วงละเมิดทางเพศเด็กในโอกาสต่อมา สำหรับประชาชนทั่วไปรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้ามนุษย์ของเด็กที่มาจากสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์และเพื่อนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด รองลงมา คือ สื่อโทรทัศน์ สำหรับการแก้ปัญหาและมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น จะได้บรรยายในหัวข้อถัดไป

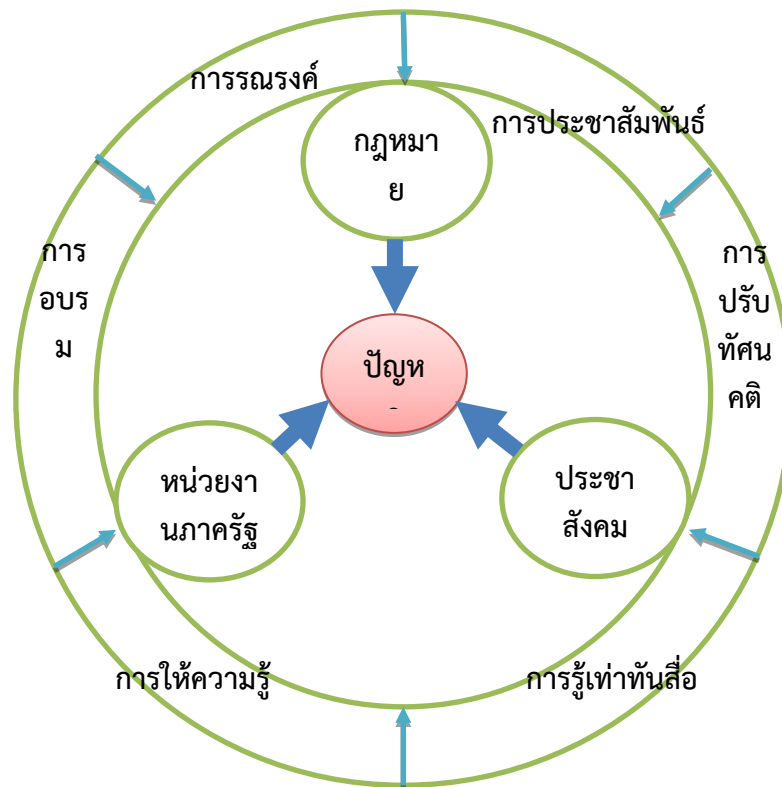
การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ปัญหานี้มีผลเป็นอย่างมากต่อการสร้างความมั่นคงทางสังคมจากรายงานการวิจัย เมื่อ ๒๐๐๙ ว่า เด็กและเยาวชนผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ เพศชาย มีแนวโน้มที่จะกระทำในลักษณะเดียวกันกับเด็กและเยาวชนในรุ่นต่อ ๆ ไปเมื่อมีโอกาส รวมถึงมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณีชาย และภาวะเป็นโรคซึมเศร้า ส่วนเด็กและเยาวชนผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ เพศหญิง มีแนวโน้มที่จะตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควร ฆ่าตัวตาย หรือมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณีและภาวะเป็นโรคซึมเศร้า เด็กหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตาย ๑ ใน ๑๐ ซึ่งมากกว่าเด็กชาย ที่มีจำนวน ๑ ใน ๒๕ สาเหตุที่มากกว่าส่วนหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะเด็กหญิงมีโอกาสถูกล่วงละเมิดทางเพศมากกว่า ดังนั้น การที่เยาวชนของชาติที่ควรจะเป็นกำลังในการพัฒนาชาติต่อไป โดนล่อลวงให้ถ่ายคลิปลามก โดนล่วงละเมิดทางเพศ จนนำไปสู่วงจรสื่อลามกอนาจารเด็กอย่างไม่ได้ตั้งใจ และพัฒนาการกระทำผิดไปสู่การค้ามนุษย์ จึงเป็นความสูญเสียที่ใหญ่หลวงและเสียงบประมาณในการเยียวยาเด็กเหล่านี้ ที่ชีวิตควรจะสดใส กลับต้องเสียไป เป็นความสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นอนาคตของชาติที่สำคัญ ต้องมาแก้ไขสภาพร่างกายและฟื้นฟูจิตใจของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และเป็นเหยื่อในสื่อลามกอนาจารเด็ก อีกทั้งยังลามไปสู่การจัดอันดับการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศซึ่งมีผลทางเศรษฐกิจอีกด้วย (รัชนี ฉลองเกื้อกุล, ๒๕๕๓; สราวุธ ยหะกร, ๒๕๕๘)

ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาของอินเทอร์เน็ตทำให้มีการใช้ระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการล่อลวงเยาวชนให้มาสู่วังวนแห่งการค้าประเวณี การค้ามนุษย์และทำให้สามารถแพร่กระจายสื่อลามกอนาจารเด็กได้เป็นวงกว้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพงษ์ พวงเล็ก (๒๕๕๔) ที่พบสื่อลามกอนาจารเด็กปรากฏอยู่บนอินเทอร์เน็ตหลากหลายรูปแบบ ซึ่งผู้ปกครองและหน่วยงานของรัฐต้องให้ความสนใจ สอดส่องดูแลให้ทั่วถึง รวมถึงรณรงค์ให้เกิดอินเทอร์เน็ตสีขาวขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง ๓ ส่วน พบว่า เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมเอกสารและข้อมูลเชิงปริมาณ มีความสอดคล้องกัน และสามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นต้นแบบมาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๕ - ๑

แผนภาพที่ ๕ - ๑ ต้นแบบมาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก



ต้นแบบแสดงให้เห็นว่ามาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นประกอบไปด้วย ๓ ส่วนหลัก สอดคล้องกับมาตรการ “3P” ซึ่งได้แก่การปราบปราม (prosecution) การปกป้อง (protection) และการป้องกัน (prevention) ของ กิตสุรณ สังขสุวรรณ

(๒๕๕๘) แต่ในการค้นพบของงานวิจัยนี้พบว่าการสื่อสารคือสิ่งที่จะเชื่อมโยงเอาการทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน กล่าวคือ

๑. กฎหมาย

จากข้อมูลที่รวบรวมได้พบว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นส่งผลกระทบต่อประเทศโดยรวม ทำให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ในแง่ที่เป็นจุดหมายของ Child Sex Tourism ซึ่งเห็นได้จากที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นจำนวนมากเดินทางมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้ และบางรายอาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อผลิตและเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กไปยังประเทศอื่น ๆ โดยใช้อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งปัญหานี้สมควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งรีบ รัฐต้องมีนโยบายและมาตรการที่เข้มแข็ง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง กฎหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะควบคุมให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาค่าล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น จึงต้องมีการตรากฎหมายที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการกระทำผิดในรูปแบบใหม่ ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทาง เพราะการปล่อยให้เกิดปัญหาอาชญากรรม หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทำนองนี้ จะมีผลต่อการจัดอันดับของประเทศจากประเทศที่ให้ความสำคัญกับสิทธิเด็ก เช่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับการส่งออกสินค้าของประเทศ

๒. หน่วยงานภาครัฐ

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่ามีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ทั้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ สถานีตำรวจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ แต่หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปราบปรามสื่อลามกอนาจารเด็กโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบด้านเดียวที่ยังไม่มีเจ้าภาพ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยงกันรับผิดชอบหรือปฏิบัติงานล่าช้า จึงควรจัดให้เกิดหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปราม การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กโดยตรง โดยหน่วยงานนี้ต้องทำงานร่วมกันในลักษณะบูรณาการกับทั้งภาครัฐบาล เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และชุมชน ทั้งหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ตั้งแต่ขั้นตอนการสืบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน รวมถึงช่วยเหลือเยียวยาเด็กที่เป็นผู้เสียหาย ตลอดจนกลไกในการปกป้องคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดด้วย ทั้งนี้ต้องให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ปัจจุบันการปฏิบัติหน้าที่แบบคณะทำงานของทีม TICAC ยังเป็นการทำงานที่ดึงบุคลากรจากหน้าที่อื่นๆ มาช่วยทำงานในยามว่างจากงานประจำ ซึ่งอาจจะไม่มีผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร จึงควรตั้งส่วนงานนี้ให้มีความรับผิดชอบอย่างยั่งยืน มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลา มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจมีผลดีมากยิ่งขึ้น

๓. ประชาสังคม

ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาค่าล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนในสังคมต้องทำร่วมกัน โดยต้องพยายามแก้ไขที่ทัศนคติของทุกคนในสังคมว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนั้นไม่ใช่เรื่องปกติ โดยเริ่มต้นจากผู้ปกครองและคนในครอบครัวจะต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ครูอาจารย์ในสถานศึกษาต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมเด็กที่มีความเสี่ยงกับการถูกล่อลวง การล่วงละเมิดทางเพศ การสร้างจิตสำนึกของคน

ในสังคมให้ตระหนักถึงความเท่าเทียมของเด็กและผู้ใหญ่ ไม่คิดว่าเด็กเป็นสิ่งของที่ซื้อขายหรือให้กันได้ มีมาตรการสอดส่องดูแลการใช้งานโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ตของเยาวชน เพื่อป้องกันมิให้เด็กเข้าถึงสื่อลามกอนาจารหรือตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศได้ คนในชุมชนเองก็ต้องสอดส่องดูแลเด็กในชุมชนอย่างทั่วถึง และมีระบบต่อต้านอาชญากรรมทางเพศต่อเด็กอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งจะต้องมีกระบวนการเฝ้าระวังอีกด้วย

๔. การสื่อสารและให้ความรู้

ข้อมูลที่เก็บได้ยังแสดงให้เห็นว่าการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ต้องอาศัยการสื่อสารในหลายระดับ ตั้งแต่ภาคประชาสังคม ไปจนถึงการสื่อสารภาครัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยสื่อต่างๆ หลอมรวมเข้าด้วยกัน ทั้งสื่อดั้งเดิมคือ ทางโทรทัศน์ วิทยุ โปสเตอร์ บิลบอร์ดกลางแจ้ง กิจกรรมรณรงค์ต่างๆ รวมทั้งในโรงเรียนและสถานศึกษา ฯลฯ ตลอดจนสื่อใหม่ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ตต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง แก่ทัศนคติ ปลุกฝังค่านิยมที่ดีตามยุทธศาสตร์ชาติด้วยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ และวัฒนธรรม และมาตรการในการลงโทษผู้ที่ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ส่งเสริมให้สื่อและสื่อสารมวลชนปฏิบัติตามจรรยาบรรณสื่ออย่างเคร่งครัด ส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์

๔.๑ การรู้เท่าทันสื่อ

การรู้เท่าทันสื่อเป็นทักษะที่เยาวชนในศตวรรษที่ ๒๑ ควรจะต้องมี เนื่องจากสื่อที่เผยแพร่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบอินเทอร์เน็ตนั้นมีหลากหลาย เด็กและเยาวชนเข้าถึงได้ง่าย การรู้เท่าทันสื่อว่าสื่อใดเป็นสื่อที่เหมาะสมกับตนเอง และหลีกเลี่ยงการเสพสื่อที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงต่อการถูกล่อลวงให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนควรทราบ โดยต้องปลูกฝังตั้งแต่อายุน้อย อีกทั้งบ้านและโรงเรียนควรมีมาตรการในการให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบปลอดภัย มีการปิดกั้นหรือบล็อกเว็บไซต์ที่อันตรายเหล่านั้น

๔.๒ การให้ความรู้

การให้ความรู้ที่ถูกต้องต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาสังคม ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย มีบทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบของการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศกับเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มีผลมาจากสื่อลามกอนาจารเด็ก จะต้องถูกปลูกฝังผ่านสถาบันครอบครัว และระบบการเรียนการสอนของโรงเรียน เด็กต้องรู้ถึงสิทธิของตนเองที่จะปกป้องร่างกายและจิตใจของตนเองจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน มิให้มีพฤติกรรมอันละเมิดสิทธิของเด็ก และต้องมีความระมัดระวังมิให้มีการนำภาพหรือคลิปวิดีโอเด็กเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งคอยสอดส่องดูแลและป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำทางเพศและสื่อลามกอนาจาร และไปสู่วงจรค้ามนุษย์ อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔.๓ การปรับทัศนคติ

นอกจากการให้ความรู้ที่ถูกต้องในการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศเด็ก และการคำนุชย์อันเกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว การปรับทัศนคติของคนในสังคมเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด พ่อแม่และผู้ปกครองเด็ก คนในชุมชนต้องมีทัศนคติใหม่ว่า การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก การซื้อประเวณีเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย พ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กไม่ควรเห็นเด็กเป็นสิ่งของที่จะสามารถแลกเปลี่ยนด้วยเงินได้ สมาชิกในสังคมก็ต้องไม่เพิกเฉยต่อการกระทำในลักษณะที่ทำให้เกิดการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก การคำนุชย์ การผลิตและการค้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

๔.๔ การอบรม

การอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรภาครัฐในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการ ไปจนถึงผู้ที่บังคับใช้กฎหมาย การพิจารณาพิพากษาคดีและการลงโทษ เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องในหน้าที่ บทบาท มาตรการทางกฎหมาย และกลไกต่าง ๆ ที่จะลดการล่องละเมิดทางเพศเด็ก และการคำนุชย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อให้เท่าทันต่อรูปแบบการกระทำผิดที่ใช้เทคโนโลยีอันหลากหลาย การปฏิบัติต่อผู้เสียหายและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นเยาวชน การปฏิบัติในกรณีที่ถูกกระทำผิดเป็นชาวต่างชาติ หรือการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นในระบบอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบในวงกว้าง และควรมีการยกระดับการทำงานให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล เพื่อให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น

๔.๕ การประชาสัมพันธ์

การที่จะให้คนในสังคมเกิดความรู้ ตระหนักรู้ และริเริ่มการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และความคิด ที่เกี่ยวข้องกับการล่องละเมิดทางเพศเด็ก และการคำนุชย์จากสื่อลามกอนาจารเด็กที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงควรใช้การประชาสัมพันธ์ ซึ่งการประชาสัมพันธ์นี้เป็นการใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โฆษณา ละครโทรทัศน์ การ์ตูน เรื่องสั้น คลิปภาพสติกเกอร์ไลน์ อินโฟกราฟิก และสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ในการให้ข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมไปพร้อม ๆ กับความบันเทิง ผู้ดูสื่อจะรับสารโดยธรรมชาติที่ละเล็กทีละน้อย แต่ซ้ำ ๆ กัน ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางสังคมจากจุดเล็ก ๆ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เป็นอย่างดี

๔.๖ การรณรงค์

การรณรงค์นั้นภาครัฐสามารถกระทำได้ โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ และมีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ ถึงความจริงจังในการที่จะลดหรือปราบปรามการล่องละเมิดทางเพศเด็ก และการคำนุชย์อันเกิดจากสื่อลามกอนาจาร ต้องมีการสื่อสารให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมาย บทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ รวมถึงข้อควรปฏิบัติเมื่อทราบเบาะแส หรือพบการกระทำผิด การรณรงค์นั้นมีความสำคัญเพราะถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติที่รัฐให้การสนับสนุนในการปราบปราม และการรณรงค์นี้ต้องทำให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเกิดความตื่นตัวในการทำงานเพิ่มมากขึ้น หากได้ผลอาชญากรรมประเภทนี้ย่อมลดลง และที่ตามมาคือภาพลักษณ์ของประเทศก็จะดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ทำในเวลาที่มีจำกัด การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจึงได้จากผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานเกี่ยวข้องในระดับชาติเท่านั้น ไม่อาจที่จะเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำงานเกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น ซึ่งน่าจะสามารทำให้ข้อมูลในมุมมองที่ใกล้ชิดกับปัญหาได้มากกว่า นอกจากนี้ยังเห็นสมควรว่าควรจัดให้มีการจัดทำวิจัยในลักษณะของการอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือการวิจัยที่มีการจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อทดลองต้นแบบของการให้ข้อมูลหรือสร้างการตระหนักรู้ถึงปัญหา การแก้ไขปัญหา หรือการป้องกันปัญหา สุดท้ายควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อที่เหมาะสมในการให้ข้อมูลกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อลดการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็กต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ร่างยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ). กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, ๒๕๖๑.

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, สำนักงาน. หลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป เกี่ยวกับสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก Convention on the Rights of the Child (CRC). กรุงเทพฯ : บริษัท SM เซอร์คิเพรส จำกัด, ๒๕๕๘.

ฉล่องศรี พิมลสมพงศ์. การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๒.

มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กหมายถึงอะไร? เชียงราย : มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก, ๒๕๕๕.

สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญมณี บุญเชื้อ. หลักสูตรสิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : ธรรมดาเพรส, ๒๕๕๑.

สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญมณี บุญเชื้อ “สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น”. ใน หลักสูตรสิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๕. หน้า ๑๗.

วารสาร และหนังสือพิมพ์

กิตสุธณ สังขสุวรรณ. “การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้วยมาตรการ 3P”, วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ๑๘ (มกราคม-ธันวาคม ๒๕๕๘), หน้า ๓๑๔-๓๓๔.

วีรพงษ์ พวงเล็ก. “สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต: อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ปัญหาต่อเยาวชนไทย”, Executive Journal. ๒๕๕๔. หน้า ๒๒๓-๒๓๓.

สรายุทธ ยหะกร. “การค้ามนุษย์”, วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม. ๕ (๒ กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๘).

แสงเดือน รตินธร. “ปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย”, วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท). ๑๘ (๒), ๒๕๕๕. หน้า ๘๔-๑๐๔.

เอกสารวิจัย วิทยานิพนธ์ หรือรายงานวิจัย

- กษมา ประเสริฐสังข์. “มาตรการทางกฎหมายในการลงโทษผู้เดินทางท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก”. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๘.
- ชลามารินทร์ สมพงษ์. “มุมมองของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวหัวหิน”. ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๓.
- ชัยยุทธ เลิศหทัยดี. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจการค้ามนุษย์บนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ : ศึกษากรณีการขายบริการทางเพศบนเว็บแคม”. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ๒๕๕๕.
- มณฑินี กาญจนวงค์. “มาตรการความร่วมมือทางกฎหมายระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และความสัมพัทธ์กับพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้อง เด็ก ค.ศ.๒๐๐๐.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๕.
- เอมี แมทธิวส์. “นักเดินทางที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก”. รายงานการวิจัย, มูลนิธิศุภมิตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๗.

กฎหมาย

- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๔, ๖ เมษายน ๒๕๖๐, หน้า ๔ - ๙๐.
- “พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๒, ๘ กันยายน ๒๕๕๘, หน้า ๘๔ - ๘๕.
- “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๒๐, ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖, หน้า ๑ - ๒๙.
- “พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๒๕, ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑, หน้า ๒๘ - ๔๙.
- “พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๒, ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘, หน้า ๒๗ - ๓๑.
- “พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๔, ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐, หน้า ๑๙ - ๒๒.
- “พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๒๔, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐, หน้า ๔ - ๑๓.
- “พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๔, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐, หน้า ๒๔ - ๓๕.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

กิจการยุติธรรม, สำนักงาน. “ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก คู่มือและแนวทางการดำเนินการตามแผนและการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ. ๒๕๕๘”. ๒๕๕๘.

คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม, กรม. “สิทธิมนุษยชนและกฎหมายที่ควรทราบสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านความมั่นคง”. ๒๕๕๗.

นายกรัฐมนตรี, สำนัก. “ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)”. ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐.

นิรมล สุธรรมกิจ. “ลักษณะพื้นฐานของประเทศไทยกำลังพัฒนา”. เอกสารประกอบคำบรรยาย วิชา ศ. ๓๖๐ เศรษฐศาสตร์การพัฒนา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๗.

ประวิทย์ ร้อยแก้ว, “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลง)”. เอกสารประกอบการบรรยาย. ๒๕๖๐.

ปรเมธี วิมลศรี, “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี อนาคตประเทศไทย เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”. เอกสารประกอบคำบรรยาย. หลักสูตรวิทยาการประกันภัยระดับสูง (วปส.) รุ่นที่ ๖ ปี ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมสถาบันวิทยาการประกันภัยระดับสูง ชั้น ๒ สำนักงาน คปภ. ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วิชชุ เวชชาชีวะ, “รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (TIP Report) ของสหรัฐอเมริกาและการเชื่อมโยงกับกระบวนการยุติธรรม”. เอกสารประกอบการบรรยาย. ๒๕๖๐.

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. “การเฝ้าระวังเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง และมาตรการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุการณ์กระทำ ความรุนแรงต่อเด็กในสถานศึกษา”. เอกสารประกอบการบรรยาย. ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

คม ชัด ลึก. “ก.ม. สื่อลามกอนาจารเด็กประกาศใช้แล้ว”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.komchadluek.net/news/politic/213327>, ๒๕๕๘.

ไทยพีบีเอส. “"ไทเทค" พบล่อลวงเด็ก-เยาวชนถ่ายคลิปทางเพศเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์มากขึ้น”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://news.thaipbs.or.th/content/269284>, ๒๕๖๑.

ไทยรัฐออนไลน์. “กฎหมายใหม่! มี-ชาย-ส่งต่อคลิปลามกอนาจารเด็ก อาจติดคุก ๑๐ ปี”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.thairath.co.th/content/524847>, ๒๕๕๘.

บีบีซีไทย. “ไทยยังอยู่ที่ยูเอช 2 รายงานค้ามนุษย์สหรัฐฯ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.bbc.com/thai/thailand-40420468>, ๒๕๖๑.

ประชาไท. “ยูนิเซฟชี้เด็กหลายล้านถูกคุกคามจากโทษที่รุนแรง ล่วงละเมิดทางเพศ จากคนใกล้ชิด”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://prachatai.com/journal/2017/11/73919>, ๒๕๖๑.

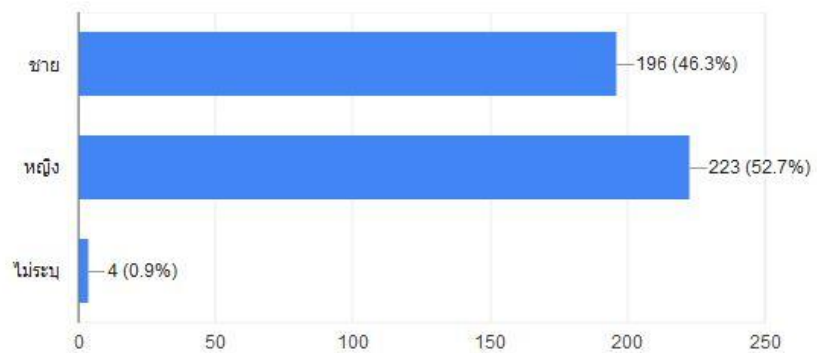
- รัชนี ฉลอมเกื้อกุล. “การฟื้นฟูจิตใจเด็กถูกข่มขืน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://ascannotdo.wordpress.com/2010/12/13/การฟื้นฟูจิตใจเด็กถูกข่มขืน/>, ๒๕๕๓.
- รัฐบาลไทย. “สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจง ปัญหาเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/9257>, ๒๕๖๑.
- ร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.thaigov.go.th, ๒๕๖๐.
- ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ. “เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.bangkokhealth.com/health/article/เด็กถูกล่วงเกินทางเพศ-2250>, ๒๕๕๘.
- สถานทูตสหรัฐอเมริกา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/2018/index.html>, ๒๕๖๐.
- สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์. “แนวโน้มสถานการณ์ล่วงละเมิดทางเพศเด็กในไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://thainews.prd.go.th/website_th/news/print_news/WNPOL6101110010007, ๒๕๖๑.
- สำนักข่าวไทย. “ดีเอสไอ จับชาวต่างชาติ กระทำอนาจารเด็ก”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnamcot.com/view/5a00381de3f8e40ae58e4f93>, ๒๕๖๐.
- สุทธิพงษ์ ปรัชญพฤทธิ์. “วิกฤตเศรษฐกิจครั้งที่ ๓ ของประเทศไทย”, ผู้จัดการ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/Sport/ViewNews.aspx?NewsID=9560000108371>, ๒๕๕๖.
- MGR Online. ““TICAC” โฉวผลงาน ๒ ปี จับล่วงละเมิดเด็กทางไซเบอร์ ๗๑ คดี”. (ออนไลน์). : <https://mgronline.com/crime/detail/961000003408>, ๒๕๖๑.
- ThaiHotline. “ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็ก”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://report.thaihotline.org/knowledge/news/4981>, ๒๕๕๘

ภาคผนวก

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

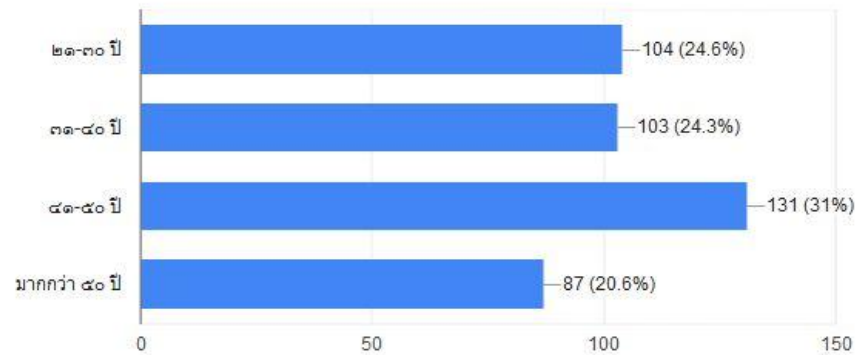
เพศ

คำตอบ 423 ข้อ



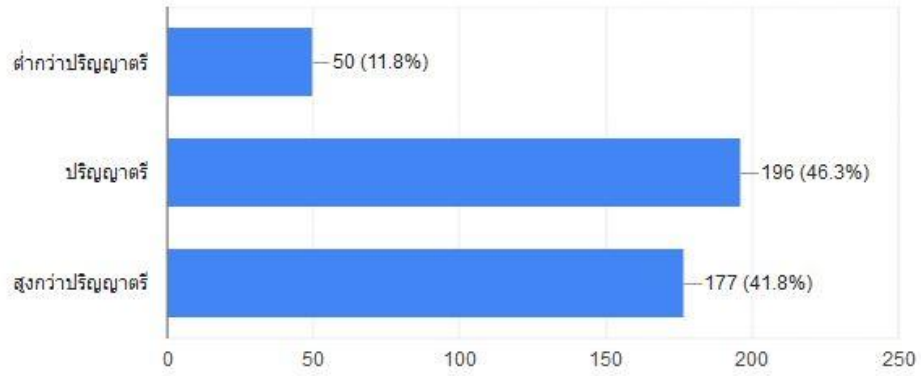
ช่วงอายุ

คำตอบ 423 ข้อ



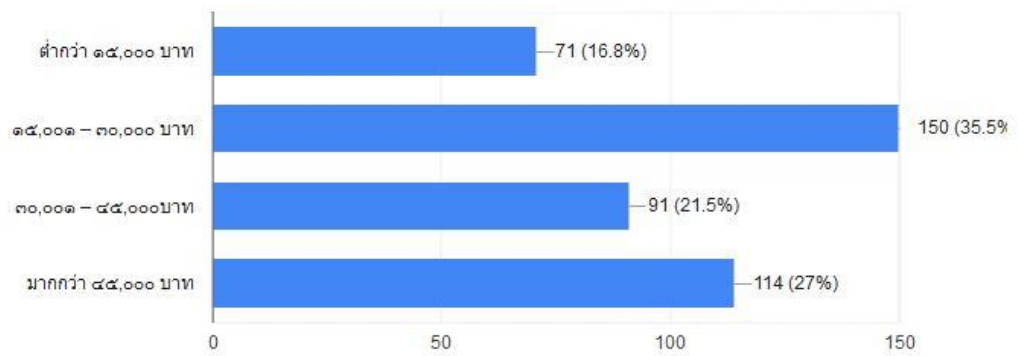
การศึกษา

คำตอบ 423 ข้อ



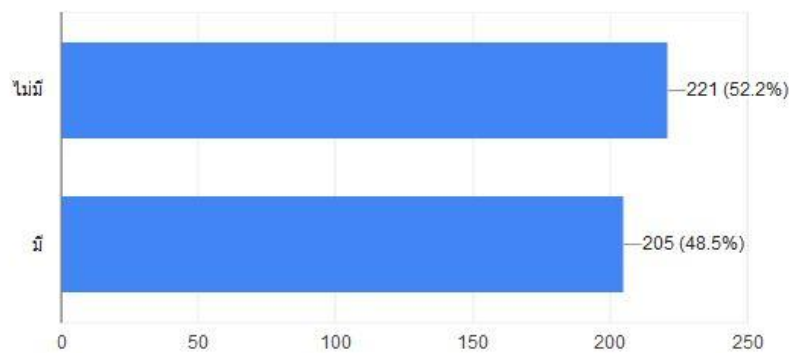
รายได้ต่อเดือน

คำตอบ 423 ข้อ



มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี อยู่ในความปรองหรือไม่

คำตอบ 423 ข้อ



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ดร. จินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร
วัน/เดือน/ปีเกิด	๒๑ ธันวาคม ๒๕๐๘
ประวัติการศึกษา	ปริญญาเอก คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (การจัดการมรดกด้านสถาปัตยกรรมและการท่องเที่ยว -ภาควิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	<p>ปริญญาโท สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเลสเตอร์ สหราชอาณาจักร</p> <p>ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</p> <p>๒๕๕๕-๒๕๖๐ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตรกรรมและศิลปกรรม วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล</p> <p>๒๕๕๓-๒๕๕๔ ที่ปรึกษาด้านการศึกษา บริษัทซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้จัดทำหลักสูตรคณะนิเทศศาสตร์ให้กับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์</p> <p>๒๕๓๙-๒๕๕๗ กรรมการบริหารบริษัททีวีสกาล่าคาร์ตจำกัด และนิตยสารพาวเวอร์โหม้</p> <p>๒๕๔๒-๒๕๔๓ ผู้จัดการทั่วไป (อี คอมเมิร์ซ) บริษัท เจเอบี อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศสิงคโปร์</p> <p>๒๕๔๑-๒๕๔๒ ผู้อำนวยการแผนกบริการลูกค้า บริษัท อมรินทร์ พูริส ลินตาสแอ็ดเวอร์ไทซิง นครเชียงใหม่ สาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>๒๕๔๕-๒๕๔๘ ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดและการขาย นิตยสารวิมานเมฆ สำนักพระราชวัง</p> <p>๒๕๓๗-๒๕๔๐ ผู้จัดการแผนกบริการการตลาด บริษัทเต็ดตราแพ็ค (ไทย) จำกัด</p> <p>๒๕๓๕-๒๕๓๗ ผู้จัดการแผนกโฆษณาและส่งเสริมการขาย บริษัทสวีเดนมอเตอร์ส์จำกัด (มหาชน)</p> <p>๒๕๓๓-๒๕๓๕ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ บริษัท สปา แอดเวอร์ไทซิง จำกัด</p> <p>๒๕๓๓ ประชาสัมพันธ์อาวุโส โรงแรมสยามซิตี</p> <p>๒๕๓๐ เจ้าหน้าที่ภาคพื้นดินประจำท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพของบริษัทการบินไทยจำกัด(มหาชน)</p>
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	๒๕๕๗-ปัจจุบัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

เรื่อง การเสนอมาตรการในการปราบปรามและแนวทางการแก้ไขการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก อันส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ผู้วิจัย นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 60

ตำแหน่ง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของประเทศด้อยพัฒนาและประเทศกำลังพัฒนา บางประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ ประชากรส่วนใหญ่ประสบปัญหาความยากจน ในสังคมมีการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน ประชาชนมีการศึกษาดำ (นิรมล สุธรรมกิจ, 2547) ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันที่อยู่ในสภาวะกำลังฟื้นตัว แต่ยังคงมีความกังวลอยู่กับความไม่แน่นอนบนประเด็นทางการเมืองในต่างประเทศ ความเสี่ยงทางการเมือง (political risk) ความเสี่ยงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitical risk) หรือความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเทศไทยหลังจากประสบปัญหาวิกฤตการณ์เศรษฐกิจถึง 2 ครั้ง ประกอบกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่ความเจริญทางวัตถุเพิ่มขึ้น การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การเสพติดวัตถุนิยม สื่อสังคมออนไลน์ การท่องเที่ยวทางอารมณ์และจิตใจ กอปรกับสังคมในยุคนี้ เป็นสังคมเชิงเดี่ยว ทำให้คนในสังคมไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือขาดการปฏิสัมพันธ์กันอย่างในอดีต และสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีการแข่งขันสูง ทำให้การอบรมปลูกฝังเด็กและเยาวชนย่อหย่อนลง

ด้วยเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างมาก ทำให้ทางการเดินทางระหว่างเมืองและระหว่างประเทศทำได้โดยสะดวก ใช้เวลาในการเดินทางน้อย อีกทั้งประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย แต่ในจำนวนนี้มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่มี “การท่องเที่ยวแบบมุ่งมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก” (เอมี แมททิวส์, 2557 :vi) องค์การการท่องเที่ยวของโลก (World Tourism Association) รายงานการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลกว่า ในทุก ๆ ปี จะมีการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ในการมีเพศสัมพันธ์ 120 ล้านเที่ยว (Trips) และในจำนวนนี้พบว่าเป็นการเดินทางของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวตะวันตก (ยุโรปและอเมริกาเหนือ) ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กถึง 360,000 เที่ยว ในขณะที่หนังสือรายวันของโปรตุเกส Diario de Noticias รายงานว่า มีการเดินทางเพื่อมามีเพศสัมพันธ์กับเด็กในภูมิภาคเอเชีย 12 ล้านคนต่อปี โดยกล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์กับเด็กจะช่วยเติมเต็ม และสร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก กลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กส่วนใหญ่จะมาจากประเทศตะวันตก (ยุโรปและอเมริกาเหนือ) และญี่ปุ่น

การเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ต่อเด็กโดยเฉพาะนั้น (Child Sex Tour) มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์เฉพาะกลุ่มที่มีความ

ต้องการทางเพศกับเด็ก โดยจะต้องสมัครสมาชิก ได้รับรหัสผ่านและชื่อเว็บไซต์ ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรืออาจจะทุก ๆ 3 เดือน เพื่อให้การสืบสวนติดตามจับกุมทำได้ยาก นอกจากนี้ หากผู้เป็นสมาชิกรายใดมาใช้บริการแล้ว ถูกจับกุมตัวก็จะมีบริการช่วยเหลือ เจริญกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กเพื่อจ่ายค่าสินไหมทดแทน การช่วยเหลือการประกันตัวเพื่อหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร อนึ่ง การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้นำไปสู่การกระทำอนาจารเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการค้ามนุษย์

ปัญหานี้มีผลกระทบอย่างมากต่อการสร้างความมั่นคงทางสังคม จากรายงานการวิจัยในปี 2009 ว่า เด็กและเยาวชนเพศชายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ มีแนวโน้มที่จะกระทำในลักษณะเดียวกันกับเด็กและเยาวชนในรุ่นต่อ ๆ ไปเมื่อมีโอกาส รวมถึงมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณีชาย ส่วนเด็กและเยาวชนเพศหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเยาว์ มีแนวโน้มที่จะตั้งครภร์ก่อนวัยอันควร ฆ่าตัวตาย หรือมีแนวโน้มที่จะเป็นโสเภณี เด็กหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในอัตรา 1 ใน 10 ซึ่งมากกว่าเด็กชาย ที่มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในอัตรา 1 ใน 25 ซึ่งอาจเนื่องมาจากเด็กหญิงมีสถิติในถูกล่วงละเมิดทางเพศมากกว่า ดังนั้นการที่เยาวชนของชาติที่กำลังจะเป็นกำลังในการพัฒนาชาติต่อไปโดนล่วงละเมิดทางเพศ และเข้าไปสู่วงจรสื่อลามกอนาจารเด็กอย่างไม่ได้ตั้งใจ หรือถูกนำไปสู่การค้ามนุษย์ จึงเป็นความสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่ใหญ่หลวง รัฐต้องเสียงบประมาณจำนวนมากในการแก้ปัญหาและเยียวยาเด็กเหล่านี้ และปัญหานี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชาติอีกด้วย เนื่องจากปัญหานี้ได้ยึดโยงไปสู่การจัดอันดับการค้ามนุษย์ โดยในปีนี้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาจัดอันดับการค้ามนุษย์ของไทยอยู่ในเทียร์ 2 ฝ้าระวัง

ดร.จินตนนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้วิจัย ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลสมัยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้เสนอแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยให้คำนิยาม สื่อลามกอนาจารเด็ก การครอบครอง การส่งต่อ การมีไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ผลิต เผยแพร่ ให้เช่า สื่อลามกอนาจารเด็ก และการตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC) โดยประเด็นการแก้ไขกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กของรัฐบาลและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การจัดตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับการกล่าวถึงในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี 2558 และ 2559 ตามลำดับ ส่งผลให้มีการเลื่อนลำดับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์จากระดับประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์รุนแรง (เทียร์ 3) มาสู่ประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่ต้องจับตามอง (เทียร์ 2) การค้ามนุษย์และการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กส่งผลกระทบต่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของยุทธศาสตร์ชาติลำดับที่ 4 คือ ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. กำหนดไว้ และวางกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ขึ้น เพื่อให้บรรลุความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยในช่วงปีที่ 2 ของรัฐบาล ได้ดำเนินการตาม Road Map วางให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเป็นแกนของยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน

ผู้วิจัยเห็นว่าปัจจุบันปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก มิได้เกิดขึ้นจากสื่อมัลติมีเดียจำพวก วีดีโอ ซีดี ดีวีดี หรือภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังปรากฏบนโลกสื่อสังคมออนไลน์ ที่แพร่หลายและเข้าถึงได้ง่าย เกิดเน็ตไอดอล และพฤติกรรมการเล่นแบบ การค้าประเวณีบนสื่อสังคมออนไลน์ การใช้สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นเครื่องมือในการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก อันส่งผลกระทบต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาหามาตรการในการปราบปรามและแนวทางการแก้ไขที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาปัญหาของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก และการค้ำนุชย์ของเด็กที่มาจากสื่อสังคมออนไลน์
2. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก
3. เพื่อเสนอมาตรการในการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก และแนวทางการแก้ไขปัญหา

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้มีขอบเขตของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ผู้วิจัยจะศึกษากฎหมาย ทฤษฎี กรอบยุทธศาสตร์ชาติ งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็ก จากเอกสารที่เป็นหนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ บทความในวารสารและบนเว็บไซต์ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ กิจกรรม และสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. **ขอบเขตด้านประชากร** เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีข้อมูลเชิงปริมาณในการสนับสนุนผลการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนด กลุ่มตัวอย่างไว้ดังต่อไปนี้
 - 1.1 **การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)** จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และทำงานในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก
 - 1.2 **กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเชิงปริมาณ** จำนวนกว่า 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากประชาชนชาวไทยที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทั้งที่อาศัยอยู่ทั้งในและต่างประเทศ
3. **ขอบเขตด้านพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์**

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่เน้นการวิจัยด้วยเอกสาร (Documentary Research) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ในการสนับสนุนการผลของการวิจัย โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความเป็นไปได้ของแนวคิด จากการค้นคว้าจากข้อมูลทุติยภูมิ คือจากเอกสารงานวิจัย สื่อสิ่งพิมพ์ กิจกรรมที่เกิดขึ้น และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ปรากฏ เพื่อสรุปเป็นกรอบของงานวิจัย
2. วางแผนการสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อมูลในเชิงลึก คือข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อทราบถึงปัญหา ผลกระทบ และแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก
3. วางแผนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสอบถามออนไลน์ (Online survey) กับกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย
4. เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จากสื่อประเภทต่าง ๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และ ทำงานในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก

4.1 **พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์** สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วย สื่อลามกอนาจารเด็ก/ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์/ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

4.2 **นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ครูหุย)** สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/ประธานกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส/เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

4.3 **พลตำรวจเอก ธรรมศักดิ์ วิชชารยะ** ที่ปรึกษาผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (ศพดส.ตร.)/หัวหน้าคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)

4.4 **นางวีรวรรณ มอสบี้** กรรมการ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม/ผู้อำนวยการโครงการ HUG Project และนักจิตวิทยาเด็กผู้ได้รับรางวัล TIP Hero หรือรางวัลนักต่อสู้ด้านการค้ามนุษย์จากประเทศสหรัฐอเมริกา

4.5 **พันตำรวจเอก สุนทร อรุณนารา** รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง/หัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ 6 คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (Thailand Internet Crimes Against Children : TICAC)/กรรมการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็ก/กรรมการมูลนิธิพิทักษ์และคุ้มครองเด็ก

4.6 นายเอกพงศ์ หริ่มเจริญ ผู้อำนวยการกองขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/เลขานุการคณะกรรมการ การสื่อสารมวลชน และที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารมวลชน

5. เก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามออนไลน์โดยฝากลิงค์ของแบบสอบถามไป กับสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ และอีเมล เป็นต้น โดยประชากรของงานวิจัยนี้คือ ประชาชนชาวไทยที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทั้งที่อาศัยอยู่ทั้งในและต่างประเทศ จำนวนอย่างน้อย 400 คน

6. นำข้อมูลที่ได้ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณไปวิเคราะห์ โดยเน้นที่ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นหลัก ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณจะนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis)

7. นำผลการวิเคราะห์มาสรุป รายงานผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

1. ผลการรวบรวมเอกสารพบว่าประกอบไปด้วยบทความ ข่าว คลิปวิดีโอ ทัศน วิดีโอ รายงานและสถิติเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อสังคมออนไลน์ไทย ในช่วงที่ยกร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็ก พ.ศ..... จนปัจจุบัน (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2561) พบว่ามีกรล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และปัญหาเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเป็นจำนวนมาก และมีการจับกุมสื่อลามกอนาจารเด็กเพิ่มมากขึ้นหลังจากประกาศบังคับใช้กฎหมายแล้ว

ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลายหน่วยงานเกี่ยวข้อง ทั้งคณะทำงานปราบปรามการละเมิดเด็กทางอินเทอร์เน็ต (TICAC) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) กองบังคับการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทั่วประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีผลงานการจับกุมผู้ที่กระทำความผิดในลักษณะล่วงละเมิดทางเพศเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กอย่างต่อเนื่อง โดยสถิติจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ (สำนักข่าวไทย, 2560) ชี้ให้เห็นว่าตั้งแต่ปี 2553 จนถึงปัจจุบัน มักเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ โดยชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือเชียงใหม่และกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังพบว่ามีผู้ต้องหาที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกระทำความผิดโดยการล่วงละเมิดทางเพศเด็กจำนวนหลายราย ในจำนวนนี้ ร้อยละ 45 เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากสหราชอาณาจักร ร้อยละ 24 เป็นนักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน และร้อยละ 16 เป็นนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส

ขณะที่ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา (ไทยพีบีเอส, 2561) กล่าวว่า ในปี 2560 มีสถิติรับแจ้งเด็กหาย ทั้งสิ้น 422 คน โดยร้อยละ 84 เป็นการหนีออกจากบ้าน อายุของเด็กที่หายเฉลี่ยระหว่าง 13 - 15 ปี โดยเป็นเด็กหญิงมากกว่าเด็กชายเกือบ 3 เท่า จากการติดตามพบว่าปัจจัยที่ทำให้เด็กตัดสินใจหนีออกจากบ้านคือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และมีแนวโน้มถูกชักชวนไปอยู่กับคนรัก หรือคนที่รู้จักกันในโลกออนไลน์ ซึ่งเด็กเหล่านี้มีความเสี่ยงถูกล่อลวงสูง

2. ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล 6 ท่าน มีความเห็นว่าสถานการณ์การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในสื่อต่างๆ ทั้งเด็กไทยและต่างชาติ รูปแบบของการล่วงละเมิดทางเพศ การค้ามนุษย์ และสื่อลามกอนาจารอยู่ในสื่อสังคมออนไลน์มากขึ้น เนื่องจากเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบัน อีกทั้งผู้ที่กระทำผิด และเหยื่อก็ีมีอายุน้อยลงกว่าเมื่อก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้น “เกิดจากความสมัครใจของเยาวชนเอง” ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะแก้ไข นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่กระทำผิดมักจะเป็น ผู้ใกล้ชิดกับเด็ก เช่น “พ่อละเมิดลูก”

ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก มีผลกระทบในทางลบต่อภาพลักษณ์ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ “ทำให้ประเทศเสียหาย มีชื่อเสียงว่าเป็นไทยแลนด์แดนแห่งเซ็กซ์” “Sin City” เป็นเป้าหมายของ “Sex Tourism” และ “Child Sex Tourism” การค้ามนุษย์ทำให้เกิด “การกีดกันทางการค้า” หากสหรัฐอเมริกาจัดให้ไทยอยู่ใน tier ที่สูงขึ้น จะทำให้ตลาดต่างประเทศเฟื่องเลี้ยง และส่งผลกระทบต่อส่งออกของประเทศ

สำหรับประเด็นกฎหมาย ประเทศไทยเราได้ตรากฎหมายหลายฉบับ ได้แก่ “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551, (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560” และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 24 พ.ศ. 2558 (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวว่าประเทศเรามีกฎหมายในการปราบปราม และมีบทลงโทษที่หนักพอสมควร หากแต่ “การบังคับใช้ยังย่อหย่อนอยู่มาก” อีกทั้งเราไม่มีกฎหมายในลักษณะของการ “ป้องกัน” เหมือนอย่างกฎหมายในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะ

ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านมีความเห็นว่าเราควรต้องปรับปรุงและแก้ไข ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก ให้ดีขึ้น โดยให้คำแนะนำที่สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

2.1 ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ทำงาน ป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยเฉพาะ รวมถึงหน่วยงานนี้ต้องมีความเชี่ยวชาญที่จะป้องกันและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์เด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ที่ใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการกระทำผิดด้วย มีการ “บูรณาการร่วมกัน” ระหว่าง “ผู้ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต ผู้บังคับใช้กฎหมาย และองค์กรเอกชน” ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการทำงานโดย “ใช้มาตรการเชิงรุก” และมีการ “พัฒนามาตรฐาน ขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เป็นสากล” จัดการอบรมให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานเข้าใจการทำงานที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง

2.2 ต้อง “สร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นในสังคม” แก้ไขทัศนคติต่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์เด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถกระทำได้ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ควรให้ความรู้แก่เด็กในสิทธิของตนเอง ในขณะเดียวกัน “ผู้ปกครองต้องให้ความใส่ใจ” หมั่นตรวจสอบพฤติกรรมของเด็กมากขึ้น รู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยม ไม่ตกเป็นเหยื่อ อีกทั้งคนในสังคมที่ใกล้ชิดเด็กเช่นโรงเรียน หรือองค์กรส่วนท้องถิ่น ต้องสอดส่องดูแล สังคมของตนเองให้ดี มี “มาตรการบังคับให้สถานศึกษา และร้านเกมใช้อินเทอร์เน็ตแบบปลอดภัยสำหรับเด็ก” ใช้เทคโนโลยี

เป็นตัวช่วยในการสร้างช่องทางร้องทุกข์หรือแจ้งเบาะแส “มีการลงทะเบียนผู้ที่กระทำผิดทางเพศ” รวมถึงมี “การจำกัดสิทธิ รายงานตัว และคุมประพฤติ”

2.3 ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่าง “จริงจัง” และมีความ “เด็ดขาด” ควร “ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย” ต่อรูปแบบของการประกอบอาชญากรรมต่อเด็ก และเพื่อให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถ “ทำงานได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ” สร้างความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเด็กรวมทั้งอัยการ และศาลยุติธรรม กำหนดมาตรการ/เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลลามกอนาจารต่าง ๆ

ผู้ให้ข้อมูลยังได้ชี้ให้เห็นว่าการแก้ไข ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก การค้ามนุษย์ (เด็ก) และสื่อลามกอนาจารเด็ก นั้นมีข้อที่เป็นอุปสรรคหลายประการ กล่าวคือ สังคมไทยยังมีทัศนคติต่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กว่าเป็นเรื่องไกลตัว และคิดว่าพฤติกรรมบางอย่างที่ปฏิบัติต่อเด็ก หรือ การมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองเป็นเรื่องธรรมดาที่ใคร ๆ ก็ทำกัน อีกทั้ง “กฎหมายยังมีช่องว่าง” ต้องปรับปรุงในเรื่องการคุ้มครองผู้เสียหาย และไม่มีกฎหมายในลักษณะของการป้องกัน “ต้องให้อำนาจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน” ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่ทำงานใน “การปราบปรามอาชญากรรมด้านนี้ยังมีจำนวนน้อย” “ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหลัก” “ขาดความรู้ ทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน” และ “ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน” อีกทั้งมีหลายหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องในคดีเดียวกัน จึงเกิด “การเกี่ยงงาน หรือความรับผิดชอบ”

3. ข้อมูลเชิงปริมาณ แสดงให้เห็นว่า

3.1 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.21 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก ภายในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา จากสื่อมวลชนประเภทอินเทอร์เน็ต เป็นอันดับหนึ่ง คือ ได้รับข่าวสารบ่อยหรือมากกว่า 6 ครั้ง รองลงมาคือ สื่อบุคคลประเภทเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ คิดเป็นร้อยละ 32.94 และสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ ที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.97 ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กล่าวว่าได้รับข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ 3-4 ครั้งในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา นอกจากนี้ ข้อมูลยังแสดงว่า 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับข้อมูลจากสื่อเฉพาะกิจทุกประเภท

3.2 กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 24 พ.ศ. 2558 (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) ภายในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา จากสื่อประเภทสื่อมวลชนบ่อยที่สุด โดยรับรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.49 รับรู้ข่าวสารบ่อยมาก คือมากกว่า 6 ครั้ง ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา รองลงมาคือโทรทัศน์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.91 รับรู้ข่าวสารบ่อย หรือ 5-6 ครั้ง ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา

3.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 24 พ.ศ. 2558 (ความผิดเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก) โดยร้อยละ 23 ได้คะแนน 9 คะแนน จากคำถามทั้งหมด 12 ข้อ และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 422 คน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 4-12 คะแนน

3.4 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85.31 เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กคือหน้าที่ของทุกคนในสังคม ร้อยละ 77.01 เห็นว่ามาตรการลงโทษผู้ที่ล่วง

ละเมิดทางเพศเด็กยังไม่เด็ดขาด และร้อยละ 75.36 เห็นว่ารัฐเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กและการล่วงละเมิดทางเพศเด็กน้อยเกินไป

มาตรการในการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

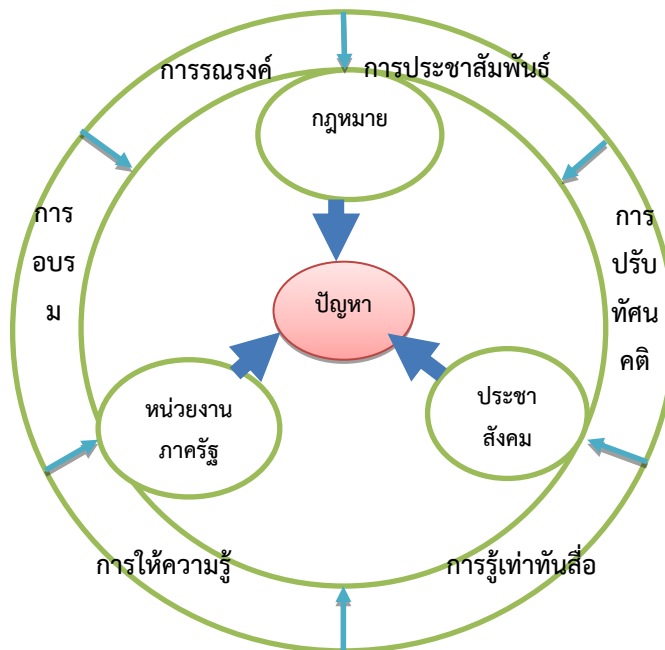
จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด สามารถสังเคราะห์เป็นต้นแบบมาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

1. กฎหมาย

รัฐต้องมีนโยบายและมาตรการที่เข้มแข็ง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง กฎหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะควบคุมให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ต้องมีการตรากฎหมายที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการกระทำผิดในรูปแบบใหม่ ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทาง เพราะการปล่อยให้เกิดปัญหาอาชญากรรม หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทำนองนี้ จะมีผลต่อการจัดอันดับของประเทศจากประเทศที่ให้ความสำคัญกับสิทธิเด็ก เช่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับการส่งออกสินค้าของประเทศ

2. หน่วยงานภาครัฐ

ควรจัดให้เกิดหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปราม การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กโดยตรง โดยหน่วยงานนี้ต้องทำงานร่วมกันในลักษณะบูรณาการกับทั้งภาครัฐบาล เอกชน และชุมชน ทั้งหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ตั้งแต่ขั้นตอนการสืบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน รวมถึงช่วยเหลือเหยี่ยวาเด็กที่เป็นผู้เสียหาย ตลอดจนกลไกในการปกป้องคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดด้วย ทั้งนี้ต้องให้เด็กเป็นศูนย์กลาง



ภาพแสดงต้นแบบมาตรการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

3. ประชาสังคม

ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนในสังคมต้องทำร่วมกัน โดยต้องพยายามแก้ไขที่ทัศนคติของทุกคนในสังคมว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนั้นไม่ใช่เรื่องปกติ โดยเริ่มต้นจากผู้ปกครองและคนในครอบครัวจะต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ครูอาจารย์ในสถานศึกษาต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมเด็กที่มีความเสี่ยงกับการถูกล่อลวง การล่วงละเมิดทางเพศ การสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ตระหนักถึงความเท่าเทียมของเด็กและผู้ใหญ่ ไม่คิดว่าเด็กเป็นสิ่งที่ขายหรือให้กันได้ มีมาตรการสอดส่องดูแลการใช้งานโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ตของเยาวชน เพื่อป้องกันมิให้เด็กเข้าถึงสื่อลามกอนาจารหรือตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศได้ คนในชุมชนเองก็ต้องสอดส่องดูแลเด็กในชุมชนอย่างทั่วถึง และมีระบบต่อต้านอาชญากรรมทางเพศต่อเด็กอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งจะต้องมีกระบวนการเฝ้าระวังอีกด้วย

4. การสื่อสารและให้ความรู้

ข้อมูลที่เก็บได้ยังแสดงให้เห็นว่าการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ต้องอาศัยการสื่อสารในหลายระดับ ตั้งแต่ภาคประชาสังคม ไปจนถึงการสื่อสารภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง

4.1 การรู้เท่าทันสื่อ ให้เท่าทันสื่อว่าสื่อใดเป็นสื่อที่เหมาะสมกับตนเอง และหลีกเลี่ยงการเสพสื่อที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงต่อการถูกล่อลวงให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนควรทราบ โดยต้องปลูกฝังตั้งแต่อายุยังน้อย อีกทั้งบ้านและโรงเรียนควรมีมาตรการในการให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบปลอดภัย มีการปิดกั้นหรือบล็อกเว็บไซต์ที่อันตรายเหล่านั้น

4.2 การให้ความรู้ ที่ถูกต้องต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาสังคม ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย มีบทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบของการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศกับเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มีผลมาจากสื่อลามกอนาจารเด็ก จะต้องถูกปลูกฝังผ่านสถาบันครอบครัว และระบบการเรียนการสอนของโรงเรียน เด็กต้องรู้ถึงสิทธิของตนเองที่จะปกป้องร่างกายและจิตใจของตนเองจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน มิให้มีพฤติกรรมอันละเมิดสิทธิของเด็ก และต้องมีความระมัดระวังมิให้มีการนำภาพหรือคลิปวิดีโอเด็กเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งคอยสอดส่องดูแลและป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำทางเพศและสื่อลามกอนาจาร

4.3 การปรับทัศนคติ ของคนในสังคมเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด พ่อแม่และผู้ปกครองเด็ก คนในชุมชนต้องมีทัศนคติใหม่ว่าการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การซื้อประเวณีเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย พ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กไม่ควรเห็นเด็กเป็นสิ่งที่สามารถแลกเปลี่ยนด้วยเงินได้ สมาชิกในสังคมก็ต้องไม่เพิกเฉยต่อการกระทำในลักษณะที่ทำให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การค้ามนุษย์ การผลิตและการค้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

4.4 การอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรภาครัฐในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการ ไปจนถึงผู้ที่บังคับใช้กฎหมาย การพิจารณาพิพากษาคดีและการลงโทษ เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องในหน้าที่ บทบาท มาตรการทางกฎหมาย และกลไกต่างๆ ที่จะลดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อให้เท่าทันต่อรูปแบบการกระทำผิดที่ใช้เทคโนโลยีอันหลากหลาย การปฏิบัติต่อผู้เสียหายและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นเยาวชน การปฏิบัติในกรณีที่ถูกกระทำผิดเป็นชาวต่างชาติ หรือการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นในระบบอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบในวงกว้าง และควรมีการยกระดับการทำงานให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล เพื่อให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น

4.5 การประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ในสังคมเกิดความรู้อันตระหนักรู้ และริเริ่มการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และความคิด ที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์จากสื่อลามกอนาจารเด็กที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงควรใช้การประชาสัมพันธ์ ซึ่งการประชาสัมพันธ์นี้เป็นการใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โฆษณา ละครโทรทัศน์ การ์ตูน เรื่องสั้น คลิป ภาพสต็อกเกอร์ไลน์ อินโฟกราฟิก และสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ในการให้ข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมไปพร้อม ๆ กับความบันเทิง ผู้ดูสื่อจะรับสารโดยธรรมชาติที่ละเล็ก ที่ละน้อย แต่ซ้ำ ๆ กัน ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางสังคมจากจุดเล็ก ๆ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เป็นอย่างดี

4.6 การรณรงค์ ภาครัฐสามารถกระทำได้ โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ และมีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ ถึงความจริงจรงในการที่จะลดหรือปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์อันเกิดจากสื่อลามกอนาจาร ต้องมีการสื่อสารให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมาย บทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ รวมถึงข้อควรปฏิบัติเมื่อทราบเบาะแส หรือพบการกระทำผิด การรณรงค์นั้นมีความสำคัญเพราะถือว่าเป็นวาระแห่งชาติที่รัฐให้การสนับสนุนในการปราบปราม และการรณรงค์นี้ต้องทำให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเกิดความตื่นตัวในการทำงานเพิ่มมากขึ้น หากได้ผลอาชญากรรมประเภทนี้ย่อมลดลง และที่ตามมาคือภาพลักษณ์ของประเทศก็จะดีขึ้น